



A Bahá'í életmód

Szemelvények a Bahá'í Szentírásból,
valamint szakaszok a Bahá'í Hit
Védnökének egyes írásaiból

Tartalom

	oldal
Bevezetés	2
Tisztaság	4
Jóság	13
Kisugárzás	28
Tárgymutató	41

A következő rövidítéseket alkalmaztuk a szemelvények eredetű szolgáló bahá'í könyvek neveire.

- ABL `Abdu'l-Bahá Londonban
- ADJ Az Isteni Igazságosság Eljövetele
- AHW Arab Rejtett Szavak
- BP Bahá'í eljárások (Amerikai kiadás, 1942)
- BWF Bahá'í Világhit (Amerikai kiadás, 1943)
- ESW Levél a Farkas Fiához
- GWB Válogatás Bahá'u'lláh írásaiból
- KI Kitáb-i-Iqán
- PT Párizsi beszédek
- PHW Perzsa Rejtett Szavak
- PM Bahá'u'lláh imái és elmélkedései
- PDC Ím eljött az ígélet napja
- PUP Az Egyetemes Béke kihirdetése
- SAQ Megválaszolt kérdések
- SBS Válogatások Bahá'í írásokból
- TAB `Abdu'l-Bahá Táblái
- TB Bahá'u'lláh Táblái
- WT `Abdu'l-Bahá végrendelete és végakarata

Bevezetés

*"Első tanácsom ez: legyen szíved tiszta, jóságos és sugárzó,
hogy ősi uralmad soha el ne múljon és mindörökké tartson."*

Bahá'u'lláh és 'Abdu'l-Bahá írásai és feljegyzett mondásai a valamennyi embert feddhetetlen életmódra felhívó gondolatok gazdag tárházai.

Mint a kinyilatkoztatás annyi más területén, úgy az erkölcsiség tekintetében is Bahá'u'lláh tanítása a korábbi Isteni Megnyilvánulások viszonylag töredékes kijelentéseinek megvalósulása, tetőpontja és beteljesülése. A kapcsolat olyan, mint a rügy számára a gyümölcs, avagy Mózes törvénye a Hegyibeszéd illatos virága számára.

Ezek az írások annyira gazdag tartalmúak, hogy szinte ellenállnak az osztályozásnak, és mondanivalójuk szinte elkerülhetetlen átfedéseket tartalmaz. A fenti Bahá'u'lláh idézet, mely a Rejtett Szavakból származik, azt sugallta számunkra, hogy az anyagot három fő részre osszuk. Ezek a szakaszok az egyén kapcsolata önmagával, másokkal és Istennel, amint azt lényegében a tisztaság, jóság és kisugárzás hármasság tagolása kifejezi.

Ezen kívül a különös időszerűségük miatt három idézetet választottunk Shoghi Effendi (a Bahá'í Hit néhai Védnöke) Az Isteni Igazságosság eljövetele címmel az amerikai bahá'í-okhoz intézett leveléből, mely az első nagy fejlesztési terv idején született. Ezeket alkalmas kihagyásokkal közöljük. Ezzel és néhány más, a szövegben említett kivétellel valamennyi szöveg Bahá'u'lláh-tól vagy 'Abdu'l-Bahá-tól származik.

Semmi esetre sem szabad azt hinnünk, hogy a jelen válogatás kimeríti a Hit erkölcsi tanításainak teljes körét. A szerkesztés közben azt tapasztaltuk, hogy a rendelkezésre álló anyag a kezdeti rostálás után még mindig túl bőséges. Továbbá, anyagunk csak azt tartalmazza, amit ez idáig angol nyelve fordítottak az eredeti perzsa és arab szövegből, amelyben a Bahá'í Hit Alapítója, és az Ő Fia közreadta az igazság kinyilatkoztatását.

Isten valamennyi nagy Megnyilvánulásának, amely a folyamatosan fejlődő emberiség változó szükségleteihez alkalmazkodva tökéletesen tükrözi az energiának azt a forrását és vonzerejét, amit az emberek szeretetnek neveznek, mindig is hármasság volt: az emberi civilizáció folytonossága, az emberek tulajdonságainak megtisztulása, és boldogságának elősegítése Isten valamennyi világában. Válogatásunk elsősorban az emberi tulajdonságok megtisztulásával, valamint ennek a célnak azon központi és sarkalatos pontjával foglalkozik, melyen a többiek alapulnak.

Az ember önmaga, mint Isten megismerésére, szolgálatára, imadására, dicsőítésére, visszasugárzására és szeretetére teremtett lény, úgy tekintendő, mint rejtett és lehetséges tulajdonságok kincsesbányája. A világgal való kölcsönhatás, melyet nevelésnek hívunk, felszínre juttatja ezeket a tulajdonságokat. Ha a kölcsönhatás során az emberen elhatalmasodik az önelégültség, akkor ezek a tulajdonságok befelé fordulnak, a szeretet kötelékei és a másokkal való törődés meggyengül és eltűnik, és olyan tulajdonságok fejlődnek ki, amelyek valójában rendkívüli hiányosságokra utalnak és minden erény ellentétei. Másfelől, ha az ember megérti, hogy szomszédja is az isteni tökéletesség visszatükrözésére teremtett, akkor kapcsolatot fog keresni vele. Ilyen módon kölcsönös együttműködéssel mindketten fokozhatják elmélkedési képességüket, és így fejlődnek, növekednek és

erősödnek, míg azon tökéletességek tisztán megnyilvánulnak, és az így megerősödött lélek készen áll egy másvilági életre. Ez a vonzalom, ez a szeretet, ez a testvériség az örökké fejlődő civilizáció alapja annak a előrelépésnek a megtételére, amelyért minden ember születik.

Mint ahogy Isten minden egyes nagy Megnyilvánulása az Isteni Lényeg tökéletes tükré, úgy minden más emberi lény is tükör, amely ha ezen Megnyilvánulások, és különösen Bahá'u'lláh, ennek a Napnak a Megnyilvánulása felé fordul, akkor képes az Ő dicsőséges tulajdonságaik tükrözésére, azokéra, amelyek éppen a mennyei birodalomban való örök létezéséhez szükségesek.

„Ennek az életnek a jutalmi azok az erények és tökéletességek, amelyek az ember valóságát ékesítik.”

Tisztaság

ERKÖLCSÖSSÉG

Akik érzéki vágyaikat és romlott hajlamaikat követik, azok eltévelyedtek és elfecsérelték erőfeszítéseiket. Ők valóban elvesztek.

A tisztaság és erkölcsösség mindig is Isten szolgálóleányainak legnagyobb dísze volt, és még most is az. Isten a tanúm! Az erkölcsösség fényének ragyogása világosságát a szellem világaira szórja; illata még a Legmagasabb Paradicsomba is eljut.

Isten az erkölcsösséggel valójában koronát helyez szolgálólányai fejére. Nagy a szolgálólány áldottsága, ha eléri ezt a nagyszerű állást.

Mondd: Nem lehet azt egy számba venni Bahá népével, aki evilági vágyait követi, vagy szívét földi javakhoz köti. Az Én igaz követőm az, aki ha tiszta arany völgybe jut, olyan közönyösen fog áthaladni rajta mint a felhő, és nem fog visszafordulni, se megtorpanni. Az ilyen ember kétségtelenül Tőlem való. Ruhájáról a Magasságbéli Gyülekezet a szentség illatát szívhatja magába... És ha a legkedvesebb és legbájosabb nővel találkozik, szépsége az ő szívére a csábítás és vágy legcsekélyebb árnyékát sem veti. Az ilyen ember valóban a szeplőtelen erkölcsösség alkotása. Így utasít téged az Ősi Napok Tolla, amint Istened, a Mindenható, a Bőkezű megparancsolta.

Bahá'u'lláh (ADJ 26, 27)

Nem kevésbé lényeges dolog az erényes és tiszta élet, hiszen szükségképpen hozzájárul a bahá'í közösség erejéhez és vitalitásához, amelytől viszont egyetlen bahá'í terv vagy vállalkozás sem lehet független. A híveknek magánemberként és Bahá'u'lláh hitének védelmezőiként egyaránt fokozott igyekezettel kell eleget tenniük az erényesség és tisztaság kötelemének napjainkban, amikor a vallástalanság erői mind a közerkölcsöt, mind pedig az egyéni morál alapjait kikezdi. Valamennyiüknek férfiaknak és nőknek egyaránt önvizsgálatot kell tartaniuk, felül kell értékelniük tulajdon magatartásukat, és elszánt következetességgel kell megtisztítaniuk közösségüket a rossz erkölcs összes nyomától, amely e szentséges és drága Hit nevét beszennyezhetné. Kiváltképpen szükség van erre e válságos órában, midőn a vallás fényei elhalványulnak és támaszai sorra dőlnek romba.

Minden bahá'í magatartását és viselkedését az erényes és tiszta élet eszménye vezérelje, mind saját közösségének tagjaival szemben, mind a legtágabb környezetével fenntartott kapcsolataiban. Ez a törekvés ékesítse és támogassa azok szakadatlan munkáját és érdemes igyekezetét, akiknek az üzenet hirdetése és a Bahá'u'lláhtól való Hit ügyeinek intézése vált irigylésre méltó hivatásukká. Ez az elv jusson érvényre a maga teljességében és valamennyi következményével együtt a Hit soraihoz csatlakozottak életének minden szakaszában, otthonukban, utazásaik, társasköri és egyesületi tevékenységük, szórakozásuk közepette, iskolai és egyetemi tanulmányaik során. Különösen tiszteletben tartandó e parancsolat a társas érintkezésben minden bahá'í nyári iskolában és a bahá'í közösségi szellemet ápolni hivatott valamennyi összejövetelen. A bahá'í ifjúság küldetésstudata is szigorúan és következetesen azonosuljon e tanítással, amely nélkülözhetetlen eleme kell hogy legyen mind bahá'í gyülekezetük életének, mind hazájuk fiataljai helyes nevelésének és jövőbeli fejlődésének.

Ez a szerénységet, tisztaságot, mértékletességet, illendőséget és józanságot feltételező erényes és tiszta élet nem kevesebbet jelent, mint mértéktartást mindabban, ami a ruházkodást, a beszédben használt kifejezéseket, a mulatságokat, valamint a művészetet és irodalmat illeti. Folytonos éberséget követel meg önmagunkkal szemben, testi vágyaink és bűnös hajlamaink féken tartását. Elutasítja a léha magatartást, amely a közönséges és gyakorta káros élvezetek hajszolásához vezet. Tartózkodásra int mindennemű szeszesez italtól, az ópiumtól és más a szervezetből függőséget kiváltó szerektől. Elítéli azt, hogy művészet és az irodalom lealacsonyodjék, a nudizmust, a házassággal nem szentesített élettársi viszonyt, a házastársi hűtlenséget, a pajzán bizalmaskodást, a nemi szabadosság és kicsapongás valamennyi válfaját. A hit diktálta életforma nem egyeztethető össze e hanyatló korszak eszméivel, normáival, szokásaival és túlzásaival: példamutatásának meggyőző erejével igyekszik megbélyegezni ezen eszmék ártalmasságát, e normák hamisságát, az effajta vélekedések ürességét, e szokások romlottságát és e túlságok szentségtörő természetét.

Vessük azonban elménkbe, hogy mindezen magasztos erkölcsi előírások nem téveszthetők és nem kapcsolhatók össze az önsanyargatás vagy a vakbuzgó álszentség egyetlen formájával sem. Bahá'u'lláh tanítása semmiképpen és senkitől sem tagadja meg a törvényes jogot arra, hogy kedvét és élvezetét lelje az örömegekben, szépségekben és gyönyörűségekből, amelyekkel a Szeretetteljes Teremtő a világot oly bőségesen elárasztotta. Erről maga Bahá'u'lláh biztosít bennünket: *" Senkit sem érhet baj azért, mert a Föld díszével ékesíti magát, felölti annak pompáját, vagy hasznosítja javait, ha különben őt Istentől semmi sem választja el, hiszen Isten minden jó dolgot a mennyekben és a Földön azon szolgálai számára teremtett, akik valóban hisznek Őbenne. Vegyetek hát, ó emberek, a javakból, amelyeket Isten engedélyezett számotokra, magatokat az Ő csodás jóságától meg ne fosszátok. Köszönettel áldozatok Neki és dicsérjétek Őt, tartozzatok azok közé, akik igazán hálásak. "*

Shoghi Effendi (ADJ 24)

ALÁZATOSSÁG

Az alázatosság felemeli az embert a dicsőség és erő mennyországába, míg a büszkeség lerántja a silányság és romlás mélységeibe.

Minden ítélőképességgel bíró ember szégyent érez miközben a földön jár, mivel tudatában van annak, hogy jólétének, gazdagságának, nagyságának, felemelkedésének, haladásának és erejének forrása, Isten akaratából, ugyanaz a föld, amelyen valamennyi ember lába tapos. Nincs kétség afelől, hogy aki ezen igazság tudatában van, az megtisztul minden büszkeségtől, önteltségtől, és hiábavaló dicsőségtől.

Bahá'u'lláh (ESW 30, 44)

ÁLLHATATOSSÁG

A bátorság és hatalom forrása Isten Igéjének hirdetése, s a Szeretetében való állhatatosság.

Mindennek megvan a maga jele. A szeretet jele a lelki erő, mellyel rendelkezéseimnek aláveted magad, és a türelem, mellyel kiállod a megpróbáltatásokat.

Bahá'u'lláh (SBS 323; AHW 48)

ALVÁS

Ha az ember alszik, annak nem az élvezetet kell szolgálnia, hanem a test pihenését, hogy az jobban cselekedhessen, jobban beszélhessen, szebben magyarázhasson, Isten szolgálóit jobban segíthesse és az igazságokat bizonyíthassa. Ébrenlétkor figyelmesnek kell lennie, szolgálni Isten Ügyét, és feláldozni saját állásait Istenéért. Amikor elér erre az állapotra, a Szentlélek segítsége biztosan eléri őt, és ezzel az erővel az ember ellen tud állni mindennek, mi a földön lakozik.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 460)

ANYAGI JAVAK

Mondd: Ne teljék kedved minden kincseidben; ma még tiéd, ám holnap már más birtokolja azokat.

Ó ember fia! Te arany után áhítozol, Én pedig azt kívánom, hogy szabadulj a hatalma alól. Te azt hiszed: az arany gazdaggá tesz, én pedig gazdagságodat lelked ártatlanságában látom. Életemre! Így tudom Én, és amúgy képzeled te. Hogyan egyeztethető hát össze az én utam a tiédde?

Órá, ki túlragyogja a Szentség Hajnalpírját! Ha az egész föld ezüstté és arannyá válna is, egyetlen ember se ereszkedne le hozzá azok közül, akik igazán a hűség és bizonyosság mennyországába emelkedtek, nemhogy megragadni és megtartani próbálnák azt.

Bahá’u’lláh (GWB 138; AHW 56; ADJ 19)

EGÉSZSÉG

Minden betegség, mely az ember testét kínozza, akadály a lélek belső nagyságának és erejének megnyilvánulásával szemben.

Bahá’u’lláh (GWB 154)

Ha a test egészségét és jólétét a királyság ösvényén áldozzák, akkor ez nagyon elfogadható és dicséretreméltó. Ha általánosságban az emberi világ javára szánják, még ha az anyagi (vagy testi) épülést szolgálja is, akkor is elfogadható. De ha az egészség és az ember jóléte az érzéki vágyakat szolgálja egy az állatok síkján zajló életben, mely ördögi célokat követ, akkor a betegség jobb, mint az ilyen egészség; sőt, a halál maga is kívánatosabb, mint az ilyen élet. Ha az egészség után sóvárogsz, akkor szolgálj egészségeddel a királyságot.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 207)

ERKÖLCSI TISZTASÁG

Mi valóban figyelemmel kísérjük tevékenységedet. Ha megérezzük benne a tisztaság és szentség édes ízét, bizonytalannal megáldunk.

Mi megparancsoljuk Isten szolgálóinak és az Ő szolgálóleányainak, hogy tiszták legyenek és féljék az Istent, hogy lerázhassák a bennük szunnyadó romlott kívánságokat és Isten felé fordulhassanak.

Bahá'u'lláh (GWB 307; ESW 23)

A tiszta szív az, mely egészen elszakad önmagától.

‘Abdu’l-Bahá (ABL 110)

FEDDHETETLENSÉG

Az erényes jellem és becsületes magaviselet kardja élesebb, mint az acélpenge.

Az ilyen embereknek nincs szüksége pusztító fegyverekre, mivel ők a világ újjáépítéséért élnek. Az ő seregük a jócselekedetek hada, fegyverzetük a becsületes viselkedés, parancsnokuk az istenfélés.

Aki ezen a Napon a Mi Ügyünk segítségére siet, és tiszteletreméltó jellemét és becsületes magaviseletét szolgálatunkba állítja, az ilyen tett befolyása bizonyosan át fog terjedni az egész világra.

Bahá'u'lláh (ESW 29, 74; GWB 287)

GYÓNÁS

Ne alázd meg magadat sóhajjal, sírással.

Bahá'u'lláh (PHW 44)

Majd ha a bűnös mindentől teljesen elszakítja magát, Istent kivéve, akkor megbocsátásért és kegyelemért kell könyörögnie Óhozzá. A bűnök meggyónása és a megalázkodás emberi lény előtt meg nem engedhető, aminthogy sohasem volt és nem is léssen az járható útja az isteni megbocsátás elnyerésének. Mi több, az ilyen gyónás az emberek előtt csak lealacsonyodásra és megalázkodásra vezet, és Isten maga sem kívánja az Ő szolgáinak megalázkodását.

Bahá'u'lláh (TB 87)

MÉRSÉKLETESSÉG

Mindaz, mi a mérséklet határát átlépi, megszűnik jótékony hatású lenni.

Aki ragaszkodik az igazságossághoz, az semmilyen körülmények között sem lépheti át az mérsékletesség határait. A civilizáció, amely gyakran henceg a művészetek és tudományok tanult képviselőivel, nagy veszedelmet hoz az emberiségre, amennyiben megengedik, hogy áthágja a mérsékletesség határait. Ha túlfeszítik, a civilizáció a gonosz melegágyává fog válni, ugyanúgy ahogy a jóságé is lehet, ha a mérsékletesség határain belül marad... Minden más dologra a mérséklet ugyanezen elve érvényes.

Bahá'u'lláh (GWB 216, 342)

ÖNISMERET

Aki önmagát ismeri, az Istent ismeri.

Az embernek ismernie kell önmagát, és felismernie azt, mi a felmagasztosulásához avagy a lealacsonyulásához, dicsőségéhez avagy lesüllyedéséhez, gazdagsághoz avagy szegénységhez vezet. A beteljesedéshez eljutván és elérvén az érettség állapotát, az embernek igénye támad javakra.

Ha megérthetnétek, hogy bőkezűségem és jótékonyságom mely csodáit akartam lelkeitekre bízni, akkor igazán megszabadítanátok magatokat minden teremtett dologhoz való kötődéstől, és önmagatok igaz ismeretéhez jutnátok - egy olyan ismerethez, amely azonos az Én saját Lényem megértésével. Függetlenné válnátok rajtam kívül minden mástól. Belső és külső szemeitekkel oly nyilvánvalóan látnátok nyájasságom és jótékonyságom tengerének mozgását önmagatokban, mint az Én ragyogó Nевem kinyilatkoztatását.

Bahá'u'lláh (GWB 178; TB 5; GWB 326)

ÖNMEGTARTÓZTATÁS

Ó, Isten szolgálóleányai, kortyoljátok a misztikus bort az Én szavaim kelyhéből. Dobjátok hát el magatoktól azt, melytől értelmetek irtózik, mert az megtiltatott számotokra az Ő Tábláiban és Írásaiban. Óvakodjatok, nehogy elvesztegessétek a Folyót, mely valójában maga az élet, olyan dolgokért, melyeket a tisztaszívű lélek megvet. Mámorítson Isten szeretetének bora, és ne az, mely gyengíti értelmeteket, ó, ti, akik imádjátok Őt! Bizony, ez megtiltatott minden hívő számára, legyen bár férfi avagy nő.

Bahá'u'lláh (ADJ 27)

A bor a ivása a Legszentebb Könyv szövege alapján tiltott, mivel krónikus betegségeket okoz, az gyengíti az idegeket, és felemészti az értelemet.

‘Abdu’l-Bahá (ADJ 27)

ÖNZETLENSÉG

A teljes önfeláldozás állapota felülmúl minden más állapotot, és mindig magasabb rendű marad azoknál.

Bahá'u'lláh (GWB 338)

Légy könnyed és akadálytalan, mint a szellő, hogy bebocsátást nyerhess az Én udvarom, az Én sérthetetlen Szentélyem területére.

Bahá'u'lláh (GWB 328)

Mondd: Szabadítsátok meg lelketeket, ó emberek az önösség béklyóitól és tisztuljatok meg mindenféle ragaszkodástól, amely nem hozzám köt. Akinek füle van a hallásra, hallja meg: ha Rám emlékezel, megtisztulsz minden szentségtelenségtől.

Bahá'u'lláh (GWB 294)

Az önimádat különös jellemvonás, mely már sok fontos lelket lerombolt a világon. Ha az ember birtokában van is a jó tulajdonságoknak, azonban önző, akkor az összes többi erény elhalványul vagy kihuny, és végül rosszabbá válik.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 136)

Az illik hozzád, hogy megszabadulj minden vágyadtól, kivéve Uradat, a Legfőbbet, és ne várj segítséget senki mástól a világon.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 97)

ŐSZINTESÉG

Az igaz kereső nem kívánhat mást másoknak, csak mit önmagának kívánna, sem pedig nem ígérhet olyat, mint ne teljesítene.

Bahá’u’lláh (KI 194)

Ne reméld, hogy azok, akik megszegik Isten parancsolatait, megbízhatóak vagy őszinték lesznek gyakorolt hitükben. Kerüld el őket, és őrködj szigorúan tenmagad felett, nehogy fortélyaik és rosszindulatuk megsebezzen téged.

Bahá’u’lláh (GWB 233)

Óvakodjatok, ó emberek, azok közül valók legyetek, akik jó tanácsokat osztogatnak másoknak, de ők maguk megfélemeznek ezek betartásáról. Az ilyen szavak, valamint a szavakon túl valamennyi dolog valósága, és ezeken a valóságokon túl az Istenhez közel álló angyalok, a hamisság vádját hozzák fel ellenük.

Bahá’u’lláh (GWB 277)

Kötelességed tisztán őszintének lenni, a szent királysághoz fordulni, és odaadóan és lelkedet adni a Hatalom Urának ügyéért. Valójában ez nem más, mint egy örökkévaló élet, melynek nincs vége a létezés világában.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 620)

SZABADSÁG

A szabadságnak végül zendüléshez kell vezetnie, melynek lángjait senki ki nem olthatja. Így figyelmeztet téged Ő, ki az Elszámoltató a Mindentudó. Tudjátok meg, hogy a szabadság jelképe és megtestesítője az állat. Ami emberhez illő az az alávetettség oly korlátoknak, mely megvédi őt saját ostobaságától, és megóvja őt a gonosztevő ártásától. A szabadság okozza azt, hogy az ember átlépi az illendőség korlátait, és megsérti állapotának fenségét. Lealacsonyítja őt a gonoszság és romlottság legmélyebb fokára. Úgy tekints az emberre, mint egy juhnyájra, melynek védelmül szüksége van pásztorra. Ez valóban a biztos igazság. Bizonyos körülmények közt mi helyeseljük a szabadságot, de megint mások között elutasítjuk. Mi tényleg a Mindent tudó vagyunk. Mondd: Az igaz szabadsága az embernek az Én parancsolataimnak való alávetettségében áll, bármily kevéssé tudjátok is ezt. Bárcsak az emberek megfogadnák mindazt, mit mi leküldtünk a Kinyilatkoztatások Mennyéből, Akkor bizonyára teljes szabadságra jutnának. Boldog az az ember, aki megértette Istennek Célját mindabban, mit Ő kinyilatkoztatott az Ő akaratának Mennyéből, mely áthat minden teremtett dolgokat. Mondd: A szabadság mely hasznodra vagyon, sehol máshol nem található, csak Isten teljes szolgálatában, ki az Örök Igazság. Bárki is megkóstolta már ennek édességét, nem adja azt a földnek és égnek minden birtokáért cserébe.

Bahá’u’lláh (GWB 335)

SZENTSÉG

Ő az egész világból szolgálóinak szívét választotta ki, és mindegyiket dicsősége kinyilatkoztatásának központjává tette. Ezért tisztítsátok meg azt minden szennytől, hogy rájuk lehessen vélni a dolgokat, melyekért teremtettek.

Mondd: Könyörülj önmagadon és embertársaidon, és ne tórd, hogy Isten Ügye - az Ügy, mely mérhetetlenül a szentség legbenső lényege felett van - beszennyeződjön a hiábavaló ábrándok, a helytelen és romlott képzelődés mocskával.

Keljetek fel, Óh emberek, és Isten akaratának erejével győzedelmeskedjétek önmagatok felett, hogy talán a teljes föld megszabadulhasson a hiábavaló ábrándok isteneinek rabszolgaságából, azon istenekéből, akik ily veszélyeket okoztak szerencsétlen imádóiknak és azok szenvedéseiért felelősek. Ezek a bálványok akadályozzák az embert a tökéletesedés ösvényén való előrehaladásban.

Bahá'u'lláh (GWB 297, 299, 93)

SZERÉNYSÉG

Az istenfélés mindig is biztos védelem és erődítmény volt a világ valamennyi népe számára. Ez az emberiség megóvásának fő oka, és megőrzésének legfőbb eszköze. Valóban, minden emberben létezik egy képesség, amely elrettenti és megóvja őt bármi méltatlan és helytelen dologtól, melyet szégyenérzetnek nevezünk.

Bahá'u'lláh (ESW 27)

TEST

A te szemed az én bizodalmam, aminek csillámlását nem felhőzheti hiú vágyak pora. Füled az Én nagylelkűségem jele; ne hagyd, hogy helytelen okok zűrzavara elfordítsa szavamtól, mely minden teremtményt körülvesz. A szíved az én kincstáram; ne engedd, hogy az önzés hamis keze elrabolja belőle a gyöngyöket, melyeket én helyeztem benne el. A kezed az én szerető jószágom jelképe; ne akadályozd, hogy megragadja őrzött és rejtett Tábláimat.

Bahá'u'lláh (GWB 322)

TISZTASÁG

A szárnyak, melyeket sár szennyezett be, soha nem fognak felrepülni.

Bahá'u'lláh (ESW 131)

Akkor válik az egyén a testet öltött Fényt visszaverő tükörré, ha már minden tekintetben megtisztította önmagát. Az ember életmódjában első legyen a tisztaság, ezt pedig a frissesség, rendszeret és a szellem függetlensége kövesse. Először a patak ágyát kell megtisztítani, s csak azután engedhetjük bele az élővizet. Csak a megtisztult szemek gyönyörködhetnek az Úr szépséges látványában, és érthetik meg e látvány jelentőségét; csak a tiszta érzék lélegezheti

be az isteni kegyelem rózsakertjéből szálló illatokat; és csak a makulátlanra csiszolt szív tükrözheti vissza az igazság szépséges arcát. Ezért, hogy a Szent Íratokban a mennyből alászálló tanács vízhez hasonlíttatik.

A tisztaság és szentség, a tisztaságszeretet és kifinomultság az élet minden területén magasabb szintre emeli az embert, és elősegíti a belső valóságának fejlődését. Amint ezt a szent Íratok is világosan kijelentik, a tisztaság szeretette még az anyagi világban is hozzájárul a szellemi felé forduláshoz, és habár a testi tisztaság anyagi dolog, mégis nagy hatással bír a szellemi életre.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 581)

TISZTESSÉGTUDÁS

Minden ember azért teremtett, hogy egy folytonosan fejlődő civilizáció előrelendítésén dolgozzék. ...méltatlan az emberhez, hogy úgy viselkedjék, mint a mező állatai. A méltóságához igazán illő erények a Föld minden népe és nemzetsége iránt tanúsított türelem, kegyelem, könyörületesség és szerető kedvesség.

Saját rangunk és állásunk határainak áthágása semmilyen körülmények között nem engedhető meg. Meg kell őrizni minden rang és állás sértetlenségét. Ez annyit jelent, hogy minden megalkotott dolgot annak az állásnak a fényében kell szemlélni, amelynek elfoglalására rendeltetett.

Bahá’u’lláh (GWB 215, 188)

TÜRELEM

Valójában még hozzá is tesz azok jutalmához, akik békével tűrnek.

Ha bárki ócsárol téged, vagy ha bajba kerülsz Isten ösvényén, légy türelmes, és bízz Őbenne, Aki hall, Aki lát.

Bahá’u’lláh (GWB 129; ESW 24)

VILÁG

Ó, lét fia! Ne törődj ezzel a világgal, mert Mi tűzzel tesszük próbára az aranyat és arannyal a szolgálóinkat.

Mondd: ha ti ezt az életet és annak hívságait hajszojátok, ezt akkor kellett volna tennetek, amikor anyátok méhében rejtőztetek, mert akkor még egyre közeledtetek hozzá, ám nem vettétek észbe. Másrésztől, mióta csak megszülettetek és érett emberek lettetek, azóta egyre csak elfele távolodtok tőle, és közeledtek a porhoz. Mire hát akkor ez a kapzsi vágy, hogy összehordjátok a földnek kincseit, mikor napjaitok meg vannak számlálva, és minden esélyetek elveszett már? Akkor hát miért nem ébredtek már álmotokból, meggondolatlanok?

A világ csupán hiábavaló és üres látszat, merő üresség, mely a valóságnak csupán látszata. Ne ragaszkodj hozzá. Ne szakítsd el a köteléket, mely Alkotóddal egyesít, és ne légy azok közül való, akik letévedtek és elkóboroltak az Ő útjairól. Bizony mondom, a világ olyan,

mint a pára a sivatagban, melyet a szomjazó víznek hisz, és minden erejével feléje törekszik, ám amikor végre eléri, rádöbben, hogy csak érzékei csalták meg. Ezen kívül hasonlíthatjuk azt a szeretett fél élettelen képmásához, melyet a szerető sokáig keresett és végül megtalált, ám legnagyobb bánatára se nem fokozhatja, se nem csillapíthatja epekedését.

Bahá'u'lláh (AHW 55; GWB 127, 328)

Jóság

BECSÜLETES ÉLETMÓD

Az életmód becsületességének, beleértve az igazságosságot, méltányosságot, igazmondást, becsületességet, elfogulatlanságot és megbízhatóságot, a bahá'í közösség életének minden fázisában jelen kell lennie.

Mindinkább e jellembéli feddhetetlenségnek kell érvényre jutnia a bahá'í közösség választott képviselőinek valamennyi határozatában, a körülményektől függetlenül. Mindenkor ennek kell tükröződnie összes tagjának üzleti kapcsolataiban, családi életében, munkájában és bármely oly szolgálatában, amit a jövőben kormányzatának vagy népének tesz. Ezt példázza minden szavazati joggal felruházott bahá'í választó magatartása, midőn szent jogait illetve hatáskörét gyakorolja. Ez jellemezzon minden becsületes hívőt abban is, hogy politikai tisztséget nem vállal, politikai pártokkal nem azonosul, politikai vitákban nem vesz részt és sem politikai szervezetnek, sem egyházi intézménynek tagja nem lesz. Ezt fejezze ki mind az ifjú, mind az idős hívek összességének rendíthetetlen ragaszkodása az 'Abdu'l-Bahá beszédeiben lefektetett alapvető elvekhez, valamit a Bahá'u'lláh által a Legszentebb Könyvben kinyilatkoztatott törvényekhez és parancsolatokhoz. Ez nyilvánuljon meg a pártatlanságban, amellyel a Hitet annak ellenségeivel szemben megvédjük, az elfogulatlanságban, amellyel az esetleges ellenség érdemeit elismerjük, és a tisztességben, amely bennünket a vele szembeni kötelezettségeink teljesítésére készítet. Ez váljék az élet legfényesebb ékességévé, ezt hirdesse, terjessze és eszményítse valamennyi bahá'í tanító, akár hazájában munkálkodik, akár külföldön, legyen bár élenjáró oktató, vagy csekélyebb tisztséget betöltő. Ez vezérelje minden bahá'í közösség választott országos képviselő testületét, amely kevés tagot számlál ugyan, ám tetterejük, öntudatuk máris annál nagyobb: őrájuk hárul ama Egyetemes Háznak a megválasztása és támogatása, amelynek - Bahá'u'lláh parancsa értelmében - már pusztán neve is a jellem egyenességét jelképezi. Ennek fenntartása és megerősítése a legmagasztosabb küldetés.

Oly nagyszerű és transzcendentális az Isteni igazságosság ezen alapelve- mely alapelvekre úgy kell tekintenünk, mint minden helyi és országos tanácsnak az Igazság Egyetemes Háza előfutári minőségében való végső megkülönböztettségére, hiszen Bahá'u'lláh Maga is alárendelte személyes hajlandóságát és kívánságát ezen alapelve követelményeinek és mindent lebíró hatalmának. „*Isten a Tanúm!*” - magyarázza - *”Ha nem mondana ellent Isten Törvényének, megcsókolnám leendő gyilkosom kezét, és rá hagyományoznám földi javaimat. A Könyvben lefektetett Törvény azonban megköti kezemet, és én Magam megfosztattam minden világi dolog birtoklásától.”*

Nem csoda ezért, hogy a Bahá'í Kinyilatkoztatás Szerzője annak a Háznak a nevét és a címét, amelyik adminisztratív intézményeinek betetőzése hivatott lenni, nem megbocsátással, hanem igazságossággal társította, így tevén az igazságot Legnagyobb Békéjének egyetlen és állandó alapjává, ahogy az Ő Rejtett Szavaiban „minden dolgot közöl első”-ként jelölte meg.

Shoghi Effendi (ADJ 19, 22, 24)

ÁLDOZAT

Életem feláldozása a Te Kinyilatkoztatásodért, és lelkem felajánlása a Csodás Szépséged Felfedőinek útján annyi, mint szellemem feláldozása a Te Szellemedért, lényem a Te Lényedért, dicsőségem a Te Dicsőségedért. Olyan, mintha ezt az összes dolgot felajánlottam volna a Te kedvedért, és szeretteidért. Bár testem fáj a próbáktól, melyeket rám mérsz, és szenved a Te parancsolatod kinyilatkoztatásától, lelkem mégis ünnepel, hogy a Te Szépséged vízében fürödhet, és a Te örökkévalóságod óceánjának partjára érhet. Illendő-e a szerető számára, hogy elhagyja kedvesét, avagy lemondjon szíve kívánságának tárgyáról? Nem, mi mind hiszünk Benned, és sóváron vágyunk a te Jelenlétedbe jutni.

Bahá'u'lláh (PM 95)

A gazda elfoglalta vendége helyét és ő helyette halt meg.

'Abdu'l-Bahá (ABL 146)

ÁLLATOK

Az igaz kereső legyen kedves az állatokhoz, de még inkább embertársai iránt, kik ugyan felruháztak a beszédnek képességével.

Bahá'u'lláh (KI 194)

A fizikai érzékek és ösztönök közösek az állatban és emberben. Szegény állatok nem tudnak beszélni, ezért nagyon figyelmesnek kell lennünk az állatokkal szemben, és még több irgalmat kell mutatnunk irányukban, mint az emberek felé. Neveljük a gyerekeket már csecsemő koruktól úgy, hogy ők egyre kedvesebbek és irgalmasabbak legyenek az állatokhoz.

'Abdu'l-Bahá (TAB)

BARÁTSÁGOSSÁG

Mi szeretjük, ha látunk titeket, amint barátságban és egyetértésben közlekedtek egymással az Én jóérzésem paradicsomában, és ha tetteitekből a barátság és egység, a szerető kedvesség és testvériség illatát lélegezhetjük be. Így tanácsolja néked a Mindent Tudó, a Hűséges. Mi mindig véletek leszünk; ha mi belélegezzük a ti testvériségetek illatát, a Mi szívünk bizony vidul, mert semmi más nem okoz Nékünk örömet.

Mutassatok béketűrést, jóindulatot és szeretetet egymás iránt, ha pedig netán közületek valakit is meghaladna valamely igazság felérése, avagy legyen akár csak rest azt felfoghatni, véle szót váltva mutassatok végtelen szeretetreméltóságot és jóakaratot. Segítsétek őt, hogy meglássa és felismerje az igazságot anélkül, hogy tenmagatok a legkisebb mértékben is kiválóbbnak mutatnátok, avagy különbnék tüntetnétek fel magatokat.

Bahá'u'lláh (GWB 315, 8)

BECSÜLETESSÉG

E bántalmazott meghagyta számotokra a becsületességet és áhítatot. Áldott a város, mely ennek fényében ragyog. Az ember felemelkedik általa, és a bizakodás ajtaja kinyílik minden teremtmény orcája előtt.

Ők, kik Isten Imaházában lakoznak, és az örökkévaló dicsőségben élnek, még ha éhen halnak is, akkor sem fogják kezükkel törvénytelenül megragadni szomszédjuk tulajdonát, bármily hitvány és értéktelen legyen is ő.

Bahá'u'lláh (ESW 23; ADJ 19)

BOSSZÚ

A bosszú rossz, mivel nem vezet jó eredményre a bosszúálló számára. Ha egy embert megütnek, és ő hasonló ütéssel bosszút áll, mi haszna származik ebből? Gyorsabban fog sebe gyógyulni, avagy orvosság lesz ez fájdalmára? Istenemre, nem! Az igazság az, hogy a két tett ugyanaz, mindkettő ártalmas; az egyetlen különbség, hogy az egyik hamarabb történt, mint a másik. Ezért, ha az, akit megütöttek megbocsát, sőt, ha ellentétesen cselekszik azzal, ahogy vele szemben viselkedtek, az dicséretre méltó.

Amikor Krisztus így szólt: „a ki arcul üt téged jobb felől, fordítsd felé a másik orcádat is”, akkor az embereket a személyes megtorlásról való lemondásra tanította. Nem azt értette ezalatt, hogy ha egy farkas rátör a juh-nyájra és el akarja azt pusztítani, akkor a farkast erre bátorítani kellene. Nem; ha Krisztus megtudta volna, hogy egy farkas betört az akolba és el akarta pusztítani a juhokat, biztosan megakadályozta volna.

‘Abdu’l-Bahá (SAQ 305, 309)

BŐKEZŰSÉG

Rátok bízom a köztetek élő szegényt, viseljétek gondját, és ne csak saját kényelmeteket nézzétek

Ha találkozol egy szegénnyel, ne kezeld őt megvetéssel. Emlékezz, honnan vétettél. Valamennyiőtök csupán egy hitvány csírából ered.

Ó, por gyermekei! Mondjátok el a gazdagoknak, hogyan sóhajtoznak éjfélkor a szegények, nehogy nemtörődömségük a romlás útjára vigye őket, és megfossa őket a jólét fájától. Nagylelkű vagyok és könyörületes, áldott az, ki az Én erényeimmel ékes.

Bahá'u'lláh (PHW 54; ESW 55; PHW 49)

EGYÜTTÉRZÉS

Ó, ember fia! Ne tagadd meg, ha szolgám bármit is kérne tőled, mert az ő arca az Én arcom; légy tehát alázatos Elöttem.

Legyen legfontosabb szándékod, hogy az elesettet kimenekítsd a közelgő megsemmisülés ingoványából, és Isten ősi Hitéhez segítsd őt.

Bahá'u'lláh (AHW 30; GWB 316)

ELVONULTSÁG

A remete élet és a puritán fegyelem nem kedves Isten előtt. Ne fosszátok meg magatokat attól, mi számotokra teremtett.

Vonuljatok vissza az Én szeretetem erődítményébe. Ez az az elvonultság, mely igazán illik hozzátok, bár csak megértenétek. Az, ki házába zárkózik, olyan, mint aki halott. Az illő az emberhez hogy az emberiség javára cselekedjen. Az, ki nem érlel gyümölcsöt, a tűzre való.

Bahá'u'lláh (TB 56; ESW 49)

EMBERSZERETET

Mindegyikük látja a másik lelkében Isten szépségének tükröződését, és a hasonlóságnak ezt a pontját megtalálva, a szeretet olvasztja őket össze. Ez a szeretet teszi valamennyi embert ugyanazon tenger hullámaivá, ez a szeretet teszi őket egyazon ég csillagaivá, és egyetlen fa gyümölcsseivé. Ez a szeretet fogja az igaz egyetértést, a valódi egység alapját létrehozni.

A szeretet korlátlan, határtalan, végtelen! Az anyagi dolgok korlátoztak, behatároltak, befejezettek. A végtelen szeretetet nem lehet véges módon megfelelően kifejezni. A tökéletes szeretet önzetlen eszközt igényel, mely teljesen mentes bármiféle béklyótól. A család szeretete korlátozott; a vér szerinti rokonság nem a legerősebb kötelék. Gyakran ugyanannak a családnak a tagjai nem értenek egyet, sőt akár gyűlölik egymást. A hazafias szeretet behatárolt; a saját ország szeretete az összes többi gyűlöletéhez vezet, ami nem tökéletes szeretet! A honfitársak sem mentesek az egymás közti nézeteltéréstől. A faj szeretete is korlátozott: ebben van némi egység, de elégtelen. A szeretetnek határoktól mentesnek kell lennie! Saját fajtánk szeretete az összes többi gyűlöletét jelentheti, és gyakran még ugyanahhoz a fajhoz tartozó emberek sem szeretik egymást. A politikai szeretetet főként az egyik pártnak a másik iránt érzett gyűlöletet kovácsolja össze; az ilyen szeretet nagyon korlátozott és bizonytalan. Az érdekszövetség szeretete hasonlóképpen ingadozó; gyakran vetélkedés keletkezik, mely féltékenységre vezet, és hosszú távon a gyűlölet foglalja el a szeretet helyét. A szeretet ezen kötelékei tökéletlenek. Világos, hogy a korlátozott anyagi kötelékek elégtelenek az egyetemes szeretet megfelelő kifejezésére. Az emberiség nagy, önzetlen szeretetét semelyik ilyen, tökéletlen, félig önző kötelék sem köti; ez az egyetlen tökéletes szeretet, mely minden ember számára lehetséges, és ez csak az Isteni Szellem erejével érhető el.

‘Abdu’l-Bahá (PT 180, 36)

ENGEDELMESSÉG

Senkinek sincs joga, hogy olyan módon cselekedjen, ami a hatalmon levők akaratával ellenkezik.

Ami az emberiségnek szükségeltetik ezen a napon, az nem más, mint a felhatalmazottaknak mutatott engedelmesség, és a bölcsesség kötelékéhez való hithű ragaszkodás.

Bahá'u'lláh (GWB 241, 207)

Egy lélekre se rakjatok oly terheket, mit magatoknak nem óhajtanátok, és kívánni se kívánjatok másnak oly dolgokat, melyeket magatoknak ne kívánnátok.

Bahá'u'lláh (GWB 128)

A törvénynek kell uralkodnia, és nem az egyénnek; így fog a világ a szépség helyévé válni, és az igaz testvériség megvalósulni.

'Abdu'l-Bahá (PT 132)

ERŐSZAK

Nem terem dicsőség annak, aki zavart okoz a földön, miután az oly jónak teremtetett.

Ne kelts zavargást a földön, ne ontsd ki senki véré, ne pusztítsd mások javait igazságtalanul, és ne kövesd az átkozott fecsegőket.

Bahá'u'lláh (ESW 24, 25)

A harc, és az erőszak alkalmazása, még a jó cél érdekében is, nem fog jó eredményre vezetni. Az elnyomottak, akiknek oldalán az igazság áll, nem szerezhetnek érvényt joguknak erőszakkal; így a gonoszság folytatódna. A szíveknek kell megváltoznia.

'Abdu'l-Bahá (ABL 93)

GYERMEKEK

A férfiak és nők egy megbízható személyre kell, bízzák annak a jövedelemnek egy részét, melyet kereskedéssel, gazdálkodással vagy más üzlettel keresnek, hogy azt a gyermekek oktatására fordítsák.

Minden apának meghagyatott, hogy fia és lánya az írás és olvasás tudományára oktattassék, és mindez lefektetett a Szent Könyvben. Ki fiát vagy másnak fiát neveli fel, az olyan, mintha az Én fiamat nevelné.

Az iskola elsősorban a vallás elveire tanítsa a gyermekeket, olyképpen, hogy az Isten Könyvében feljegyzett Ígélet és a Fenyegetés megóvhasa őket a tiltott dolgoktól, és feldíszítse őket az isteni parancsolatok palástjával. Azonban ennek úgy kell történnie, hogy ne váljon a gyermek kárára, és ne vezessen tudatlan fanatizmushoz és vakhithez.

Bahá'u'lláh (TB 29, 129, 53)

Tégy meg minden tőled telhetőt a gyermekek szellemiségének fejlesztéséért.

Valamennyiünk kötelessége, hogy a gyermekekről gondoskodjunk. Akinek nincs gyermeke, annak lehetőség szerint részt kell vállalnia egy gyermek oktatásában.

'Abdu'l-Bahá (ABL 116, 91)

HÁBORÚ

Megparancsolom neked, hogy amikor háborúra gondolsz, fojtsd el azt a béke erősebb gondolatával. A gyűlölet gondolatát le kell rombolni a szeretet erősebb gondolatával. A háború gondolata pusztulást hoz minden egyetértésre, jólétre, nyugalomra és

megelégedettségre. A szeretet gondolata építően hat a testvériségre, békére, barátságra és boldogságra.

Miként lehetséges, hogy emberek harcoljanak reggeltől estig, egymást gyilkolja, felebarátaik vérént ontva; és miért teszik ezt? Hogy megszerezzenek egy darab földet! Még a harcoló állatoknak is van egy közvetlen és ésszerűbb oka a küzdelemre... A legmagasabb rendű teremtmények azért harcolnak, hogy megszerezzék a legalacsonyabb rendű anyagot, a földet! A föld nem tartozik egyetlen néphez sem, hanem valamennyi néphez. Ez föld nem otthona az embernek, hanem sírja.

‘Abdu’l-Bahá (PT 29, 28)

HŰSÉG

A lélek, mely hű maradt Isten Ügyéhez, és rendíthetetlen szilárdsággal állt az Ő ösvényén, felemeltetése után oly hatalomhoz jut, hogy a Mindenható teremtette világok mindegyike nagy hasznát leli őbenne. Az ilyen lélek az Eszményi Király és Isteni tanító parancsára, tiszta kovászként szolgál a létező világ élesztésére, és azt az erőt nyújtja, melynek által a világ alkotásai és csodái megvalósulnak. Vedd példának, hogy az éteknek mily nagy szüksége van a kovászra, mely megkeleszti. Azok a lelkek, kik az Isten felé fordulás jelképei, ők a világnak kovásza.

Bahá’u’lláh (GWB 161)

IGAZMONDÁS

A helyes beszéd és igazmondás éppoly emelkedett, mint a nap, mely a tudás egének horizontjáról kel fel.

Bahá’u’lláh (TB 12)

Isten népének egyetlen vágya, hogy újjáélessze a világot, nemesebbé tegye életét, és felelevenítse népeit. Mindig is az igazmondás és jóakarát jellemezte emberekhez fűződő viszonyukat. Külső megnyilvánulásuk semmi más, mint belső életük visszatükröződése, és belső életük külső megnyilvánulásuk tükré.

Bahá’u’lláh (GWB 270)

Az igazmondás minden emberi erény alapja. Igazmondás nélkül a haladás és siker Isten valamennyi világában lehetetlen bármely lélek számára. Amint ez a szent tulajdonság megalapoztatik az emberben, az összes isteni tulajdonságokra is szert tesz majd.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 459)

IGAZSÁGOSSÁG

Ó, szellem fia! Minden dolgok közül első előttem az Igazság szeretete. Ne fordulj el tőle, ha Engem keresel, és ne hanyagold el, hogy bízhasam benned. Az Igazság majd segít, hogy saját szemeddel láss és ne a másokéval, hogy saját tudásodra támaszkodj, és ne a másokéra. mérlegeld szívedben milyennek kell lenned. Valóban az Igazság az én ajándékom és szerető jóságom jele. Tartsd hát ezt szem előtt

Ő senkivel sem fog igazságtalanul báni, és senkit nem fog erejét meghaladó feladattal megterhelni.

Az emberek fénye az igazságosság. Ne oltsd ki hát azt az elnyomás és zsarnokság gonosz szelével. Az igazságosság célja, hogy megjelenjék az emberek közt az egység

Ó, szellem fia! Tudd meg: ki igazságot hirdet másoknak, és önmaga jogtalanságot követ el, az nem Tőlem való, még ha az Én nevémet viseli is.

Vigyázz, hogy ne kövess el igazságtalanságot mással szemben, még egy porszemnyit sem. Járj ezért az igazságosság ösvényén, valójában az az egyetlen egyenes ösvény.

A létezés mennyezete az igazságosság oszlopán nyugszik, és nem a megbocsátásén, mint ahogy az emberiség élete az igazságosságon múlik, nem pedig az elnézésén.

Bahá'u'lláh (AHW 2; GWB 106; ADJ 23; AHW 28; GWB 250; ADJ 24)

Minden ember a becsület őrhelyére állítatott, melyet nem szabad elhagynia. Egy egyszerű dolgozó, aki igazságtalanságot követ el, éppen annyira vádolható, mint egy ismert zsarnok. Ilyen módon valamennyien választhatunk az igazságosság és igazságtalanság között.

‘Abdu’l-Bahá (PT 160)

IRGALOM

Ó, ember fia! Ha szemed az irgalmat keresi, vedd el a dolgokat, melyek a te hasznodra válnak, és ragaszkodj azokhoz, melyek az emberiségnek hasznosak. És ha szemed az igazságosság felé fordul, akkor válaszd szomszédodnak azt, amelyet tenmagadnak választanál.

Bahá'u'lláh (ESW 29)

JÓSÁG

A kedves beszéd az ember szívének mágnese, a Lélek kenyere, mely a szavakat jelentésbe öltözteti, a bölcsesség és megértés fényének forrása.

Bahá'u'lláh (GWB 289)

Ne szégyeníts meg vagy utasíts vissza senkit, mondván, hogy „ő nem Bahá'í”. Cselekedetei alapján ismerzik meg az ember. A bahá'i-ok között nincsenek titkok; egy Bahá'í nem rejt el semmit.

‘Abdu’l-Bahá (ABL 100)

JÓTÉKONYSÁG

A jótékonyosság Isten kedvére való, és előkelő helyen áll az összes jó cselekedetek között. Valóban, ez az áldott szó napfényként világít a szavak között. Áldott az, ki előnyben részesíti felebarátját önmaga előtt; az ilyen ember Bahá népéhez tartozik.

Azok azonban, kik dúskálnak a javakban, a legnagyobb tisztelettel legyenek a szegények iránt, mert Isten nagy jutalmat szán azon szegényeknek, kik kitartók a türelemben. Életemre mondom! Nincs jutalom azon kívül, mit isten adni kegyes, melyhez ez a jutalom fogható. Nagy szentség vár azon szegényekre, kik tűrve tűrnek, és szenvedéseiket elrejtik, és

az a helyes, ha a módosak javaikat a szücséget szenvedőknek adják, és önmaguknál is jobban szeretik őket.

Bahá'u'lláh (TB 57; GWB 202)

Amikor valaki jócselekedetet visz véghez, habár az dicséretreméltó, mégis tökéletlen, ha nem Isten szeretetéből és ismeretéből fakad.

‘Abdu’l-Bahá (SAQ 349)

JÓ TERMÉSZET

Ezen a Napon Isten társai alkotják azt a csapatot, melynek feladata a világ népeinek jobbítása. Oly megbízhatóságot, igazmondást és állhatatosságot, olyan cselekedeteket és jellemet kell felmutatniuk, hogy példájuk az egész emberiség hasznára váljék.

Az egy igaz Isten célja az Ő kinyilatkoztatásával az, hogy az egész emberiséget igazmondásra és őszinteségre, áhítatra és megbízhatóságra, lemondásra és Isten akaratához való engedelmességre, türelemre és jóságra, becsületességre és bölcsességre szólítsa. Célja az, hogy minden embert egy szentséges jellem palástjába öltöztessen, és feldíszítse a szent és jótékony cselekedetek ékével.

A legfontosabb kötelesség ezen a napon, hogy megtisztítsátok jellemeteket, kiigazítsátok modorotokat, és javítsátok viselkedéseteken. Az Irgalmas szeretteinek oly jellemet és életmódot kell tanúsítani az Ő teremtményei között, hogy szentségük illata az egész világra kiáradhasson, és feltámaszthassa a halottat, mivel Isten Megnyilvánulásának és a Láthatatlan határtalan fénye hajnalának a célja, hogy az emberek lelkét nevelje, és minden élő ember jellemét javítsa.

Bizony a jó természet a legjobb fenségjel, mit Isten csak adhatott az embernek. Ezzel díszíti Ő a Néki kedvesek homlokát. Életemre mondom! A jó természet fénye erősebb a napénál és annak ragyogásánál. Ha valaki ilyenné lesz, az az emberek ékkövének számíttatik. A világ dicsősége és emelkedettsége szükségszerűen ezen nyugszik. A jóságos természet olyan eszköz, mely által az emberek az Egyenes Útra téríttetnek, és a Nagy kinyilatkoztatáshoz elvezettetnek.

Bahá'u'lláh (ADJ 19; GWB 299; ADJ 21; TB 7)

KAPCSOLAT MÁSOKKAL

Viseltess minden emberrel, ó Bahá népe, a jóakarát és testvériség szellemében. Bahá'u'lláh (ESW 15; GWB 289)

Ne elégedj meg, amíg mindenki, akivel kapcsolatban állsz, olyan lesz számodra, mint családod egy tagja. Tekintsd mindegyiküket mint apát, vagy fivért, vagy nővért, vagy anyát, vagy mint egy gyermeket. Ha ezt eléred, a nehézségeid eltűnnek; tudni fogod, mit kell tenned.

‘Abdu’l-Bahá (ABL 92)

Amikor szereted egy családtagodat vagy honfitársadat, engedd hogy a Végtelen Szeretet sugara ragyogja azt be! Legyen meg Isten akarata! Bárkiben is találod meg Isten jelét, szeresd azt a személyt, akár a te családodhoz tartozik, akár máséhoz. Vesd a határtalan szeretet fényét minden emberi lényre, akivel csak találkozol.

KÖNYÖRÜLETESSÉG

A betegekről való gondoskodás az egyik legfontosabb kötelesség! Minden megbetegedett lelket a többi barátnak kell ápolnia a legnyájasabb szívéllyel.

Valamennyiünknek meg kell látogatnia a betegeket. A bánat és szenvedés idején igazi segítség és jótétemény egy barát eljövetele. A boldogság a betegségek nagyszerű gyógyítója. Keleten szokás gyakran felkeresni a páciens, és személyesen találkozni vele. A keleti emberek a legnagyobb kedvességet és részvétet mutatják a betegeknek és szenvedőknek. Ez nagyobb hatással van rájuk, mint az orvosság maga. Mindig legyen veled a szeretet és gyengédség eszméje, amikor az elesettet és szenvedőt felkeresed.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 149; PUP 199)

LOJALITÁS

Egy igazságos király Isten árnyéka a földön. Mindenkinek igazságossága árnyékában kell menedéket keresnie, és kegyének árnyában pihennie.

Minden országban, ahol ezen nép lakozik, ők ezen ország kormányával szemben hűséggel, becsületességgel és igazmondással tartoznak viselkedni.

Az uralkodók rangjának elismerése isteni parancsolat, amint tisztán kiviláglik Isten Prófétái és a kiválasztottak szavaiból. Megkérdezték Őt, a Szellemet [Jézus]: „Óh Isten Szelleme! El kell ismernünk a Császárt, vagy nem?” És Ő imigyen válaszolt: „Igen, add meg a Császárnak, ami a Császáré, és Istennek, ami Istené.” Ő nem tiltotta meg. Ez a két mondás a beavatottak szemében egy és ugyanaz, mivel ha a Császáré nem Istentől származna, akkor Ő megtiltotta volna.

Bahá’u’lláh (PDC 81; TB 85; ESW 89)

MEGBÍZHATÓSÁG

Ne bánj hűtlenül szomszédod javaival. Légy megbízható a földön, és ne vond meg a szegénytől a dolgokat, melyek Isten kegyelméből jutottak neked. Kétszeresét fogod visszakapni Tőle, annak, amid most van.

Bizton tudd, hogy aki nem hisz Istenben, az se nem megbízható, se nem szavahihető. Ez valóban az igazság, a kétségtelen igazság. Az, ki elárulja Istenét, el fogja árulni királyát is. Az ilyen embert semmi sem rettentheti el a gonosztól, semmi sem gátolhatja meg őt szomszédjának elárulásában, és semmi sem készítheti őt a becsületes életre.

Bahá’u’lláh (ESW 54; GWB 232)

Törekedjete arra, hogy a világ összes nemzete és közössége, még az ellenségek is, bízzanak és higgyenek bennetek; hogy bárki, még ha százezerszer követett is el hibát, mégis felétek fordíthassa arcát annak reményében, hogy megbocsátjátok bűneit; mivel nem szabad reményvesztetté, elkeseredetté, csüggedtté és elszomorodottá válnia.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 436)

MÉLTÁNYOSSÁG

Vigyázzatok, nehogy jobban szeressétek magatokat felebarátiatoknál.

Legyetek becsületesek magatokhoz és másokhoz, hogy az igazság bizonyítékai tetteitek által felfedtesse a Mi hű szolgálóink körében.

A méltányosság a legalapvetőbb az emberi erények között. Minden dolog megítélésének ezen kell múlnia.

Mondd: Tanúsíts méltányosságot ítéletedben; lakozzon szívedben megértés! Aki ítéletében igazságtalan, abból hiányoznak az ember állását megkülönböztető jellemvonások.

Bahá'u'lláh (GWB 315; ADJ 20; GWB 203, 204)

NEMISÉG

Lépj házasságra, hogy helyedet utódod foglalhassa el. Mi igazán a bujaságot tiltottuk meg neked, és nem azt, ami a hűséghez vezet. Természeted ösztökélését Isten törvényei elébe helyeznéd? Féld az Istent, és ne légy ostoba. Légy oly ember, ki emlékszik Rám, és arra, hogy miképpen nyilatkoztattak ki az Én tulajdonságaim és neveim.

Bahá'u'lláh (ESW 49)

A nemiség, a fizikai sík szükségleteinek vonatkozásában nem áll összefüggésben a szellemmel.

Isten szemében a nemek közt nincsen különbség. Az a legjobb, aki legközelebb áll Istenhez, legyen bár férfi vagy nő.

Ha nők ugyanolyan oktatási lehetőségekben részesülnének, mint a férfiak, az eredmény megmutatná hogy mindkét nem egyformán képes a tudományok elsajátítására.

‘Abdu'l-Bahá (ABL 80, 108; PT 164)

ÖNKIFEJEZÉS

Ó, szolgám! Olyan vagy te, mint egy finoman megmunkált kard, mely hüvelyében nyugszik, és értéke rejtve marad a műértő szeme elől. Jöjj hát elő énednek és a vágynak burkából, hogy érdemed felragyogjon és nyilvánvalóvá váljék az egész világ előtt.

Bahá'u'lláh (PHW 72)

Senki léleknek sem szabad nyilvánosan vagy titokban egyetlen szót is kiejteni az általános tanítások ellen vagy azoknak ellentmondóan.

‘Abdu'l-Bahá (TAB 432)

A Védnök írta azonban: „Az Ügy alapja az egyén önkifejezésének kétségbevonhatatlan joga, lelkiismerete és véleménye kifejezésének szabadsága, akár közösségének választott képviselőjeként, akár saját felelősségére az ünnepeken.”

Shoghi Effendi (BP 32)

PLETYKÁLKODÁS

Inkább hagyták volna, hogy lenyakazzák őket, minthogy egyetlen helytelen szót kiejtsenek.

Bahá'u'lláh (ESW 74)

Isten nyílt és szent parancsolata megtiltja, hogy megrágalmazzunk másokat.

‘Abdu’l-Bahá (WT 9)

Mindenek előtt emlékezz Bahá'u'lláh tanítására a pletykálkodásról és mások megrágalmazásáról. A másról szóló történetek ritkán jók. A szótlan nyelv a legbiztonságosabb. Még a jó is ártalmas lehet, ha rossz időben vagy a rossz személynek mondják.

‘Abdu’l-Bahá (ABL 131)

POLITIKA

Régen így nyilatkoztattatott ki: „Országunk szeretete az Isteni Hitének eleme.” A Magasztosság Nyelve azonban az Ő kinyilatkoztatásának napján kihirdette: „Nem azé a büszkeség, aki országát szereti, hanem azé, aki a világot szereti.

” Bahá'u'lláh (GWB 95)

Az Áldott Tökéletesség megtiltotta a hívőknek, hogy bármely politikai problémába beavatkozzanak. Még azt is megtiltotta nekik, hogy a politikai ügyeket megvitassák.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 498)

A demokratikus választásokban való gyakorlati részvételt illetően a Védnök a következőképpen írt:

„A barátok szavazhatnak, ha ezt megtehetik valamely párthoz való tartozás nélkül. A pártpolitika küzdőterére való belépés biztosan hátrányos a Hit legfőbb érdekeire nézve, és kárt fog okozni az Ügynek. Az egyéneknek úgy kell élniük szavazati jogukkal, hogy közben távol maradjanak a pártpolitikától, és mindig emlékezetben kell tartaniuk, hogy az egyén érdemei alapján szavazzanak, nem pedig azért, mert az egyik vagy másik párthoz tartozik.”

Shoghi Effendi (BP 13)

RÁGALOM

Ó, ember Fia! Ne beszélj mások vétkeiről, míg önmagad is bűnös vagy. ha megszegead e parancsot, átkozott leszel, arról tanúskodom.

Ne piszkoljátok be rágalommal nyelveteket, melynek Engem kell dicsőíteni. Ha kísértésbe jöttök, gondolatok saját hibáitokra, és ne a másokéra, mert mindenki jobban ismeri saját lelkét, mint a másikat.

Ó, trónusom kísérője! Ne halljad a rosszat, és ne lásd a rosszat, ne alázd meg magad sóhajjal sírással! Gonosz beszéd ne hagyja el ajkad, és te sem hallasz olyat! Ne túlozd mások hibáit, hogy a tiédet se túlozzák! Ne örülj, ha másokat meggyaláznak, hogy ne lássák a te

meggyaláztatásodat! Így éld életed, mely rövidebb egy tűnő pillanatnál, makulátlan lélekkel, mocsoktalan szívvel, tiszta gondolatokkal, megszentelten, hogy szabadon, boldogan hagyhasd el egykor e halandó keretet, s visszatérhess a titokzatos Édenbe, és az Örök királyságban lakozhass mindörökké.

Bahá'u'lláh (AHW 27; PHW 66, 44)

Óvakodj, nehogy megsértsd mások érzéseit, vagy elszomorítsd valaki szívét, vagy megszegyeníts másokat és hibát keress másokban... Óvakodj, óvakodj egy más lélek rendreutasításától vagy megfeddésétől, legyen bár rosszat akaró vagy gonosztevő is.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 45)

ROSSZINDULAT

Ó, szolgám! Tisztítsd meg szívedet minden rosszindulattól, irigységtől, lépj be a szentség isteni birodalmába.

A rágalmozás a szívnek fényét nyomja el, és kioltja a lélek életét.

A nyelv lefojtott tűz, a túl sok beszéd pedig halálos mérég. Az anyagok tüze elemészti a testet, míg a nyelv tüze felfalja mind a szívet, mind a lelket. S míg az előző ereje egyszeri, az utóbbi hatása száz évig is eltarthat.

Bahá'u'lláh (PHW 42; KI 193)

SZELÍDSÉG

Ha bármiképpen összekülönböznének, lássatok meg Engem, ott állva szemetek előtt, és nézzétek el egymás hibáit az Én nevemért, valamint az Én nyilvánvaló és ragyogó Ügyem iránti szeretetetek jeléül.

Bahá'u'lláh (GWB 315)

A Szellem megerősítései mindazon erők és ajándékok, melyek némelyekben veleszületettek, és melyeket az emberek olykor géniusznak neveznek, de amelyekért másoknak végtelen erőfeszítéssel kell törekedniük. Azok a férfiak vagy nők szerzik ezt meg, akik életüket sugárzó megnyugvással fogadják el.

‘Abdu’l-Bahá (ABL 126)

SZOLGÁLAT

Igaz ember az, aki ma a teljes emberi faj szolgálatára szenteli magát.

Bahá'u'lláh (GWB 250)

Ó, Isten népe! Ne foglaljátok el magatokat saját ügyeitekkel; összpontosítsátok gondolataitokat olyan ügyekre, melyek az emberiség javára válnak, és megszentelik az emberek szívét és lelkét.

Bahá'u'lláh (GWB 93)

Az emberiség szerető szolgálata Istennel való egyetértés. Az, ki szolgál, már belépett a királyságba, és Ura jobbján ül.

A szolgálat ima.

Kelj fel, és szolgálj Isten hatalmát! A barátok szolgálata Istenhez tartozik, nem pedig öhozzájuk.

‘Abdu’l-Bahá (PT 177, 168; TAB 161)

SZÜLŐK

Azt mondják, a szeretet ösvényén négyféle utazás létezik: a teremtményektől az Igaz Istenhez; az Igaz Istentől a teremtményekhez; a teremtmények közötti; és az Igaz Istentől az Igaz Istenhez vezető. Gondolkozzon el nagyságod saját magáról; Nagyságod legelső a fia, és legutolsó atyja oldaláról. Külső megjelenésében arról tanúskodik, miként jelenik meg az erő az isteni teremtés birodalmaiban; míg belső lényében azokat a rejtett titkokat mutatja fel, melyek isteni bizalomból Nagyságodba helyeztetek.

Bahá’u’lláh (SBS 166)--Hét Völgy

Légy a te apád fia, és annak a fának a gyümölcse. Légy olyan fiú, mely az ő lelkéből és szívéből született, és nem csak vízből és agyagból. Az igazi fiú olyan, mint ha egy ember lelkéből hajtott volna ki.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 342)

TRÁGÁR BESZÉD

Az illik minden emberekhez, hogy kitöröljön minden üres szót szíve emléktáblájáról.

Ne fertőzzétek nyelvetek egy másik lélek szidalmazásával vagy bemocskolásával, és óvjátok szemetek attól, mi nem illő dolog.

A nyelv a jó említésére való; ne szennyezd be gonosz beszéddel. Isten megbocsátotta, ami elmúlt; ezentúl illően kell beszélgetek. Kerüld a káromkodást és szitkozódást és azt, ami bosszantja az embereket.

Bahá’u’lláh (GWB 11; TB 90; BWF 208)

UDVARIASSÁG

Mi valóban az udvariasságot választottuk, és az Őhozzá való közelség igaz jelévé tettük. Az udvariasság valójában oly öltözék, mely minden emberre ráillik. Áldott az, ki ezáltal feldíszíti templomát, és jaj annak, aki megfosztja magát ettől a nagy áldástól.

Ó Istennek népe! Intve intelek: légy udvarias! Mert mindenek előtt ez az erények hercege. Jó annak, ki megvilágosodott az udvariasság fényével, és az egyenesség köntösével ékes. Ki emígy felruházott az udvariassággal, igencsak magasztos állapotra jutott.

Bahá’u’lláh (ESW 50; TB 27)

AZ ÜGY VÉDELME

Valamennyi ember kötelessége képessége szerint megcáfolni azok érveit, akik megtámadták Isten Hitét.

Bármely ember, ki írásaival megvédelmezi Isten Ügyét támadóitól, bármily jelentéktelen legyen is az ő része ebben, az eljövendő világban oly nagy megbecsülést fog élvezni, hogy dicsőségét a Magasságbéli gyülekezet irigyelni fogja. Nincs toll, mely ábrázolhatná állásának fennköltségét, és nincs nyelv, mely elbeszélhetné nagyszerűségét. Mert aki szilárdan és állhatatosan kitart ebben a szent, dicső és emelkedett Kinyilatkoztatásban, az olyan erő birtokába jut, mely képessé teszi őt hogy szembenézzen bármivel, ami létezik a mennyekben és a földön.

Bahá'u'lláh (GWB 329, 330)

VENDÉGSZERETET

Üdvözölj mindenkit az egység lámpásával.

Napfényre lel mindenütt az, ki orcáját Isten felé fordítja. Számára minden embertársa testvér. Midőn más országból érkezett idegennel találkoztok, ne legyetek hozzájuk ridegek és barátságtalanok, amint ez szokás... Legyetek kedvesek az idegenekhez... Segítsétek őket abban, hogy otthon érezzék magukat; tudjátok meg, hol laknak, és kérdezzétek meg, hogy tehettek-e értük valamit; próbáljátok életüket kicsit boldogabbá tenni. Ilyen módon, még ha első gyanútok igaznak bizonyul is, legyetek kedvesek hozzájuk - ez a kedvesség segíteni fog nekik, jobba válni. Végül is, miért kellene a külföldi embereket idegenként kezelni? Éreztesétek a veletek találkozóval, hogy igazán bahá'í ok vagytok, ám anélkül, hogy e tényt közölnétek vele. Valósítsátok meg a Bahá'u'lláhnak a valamennyi nemzet iránti kedvességről szóló tanítását. Ne érétek be azzal, hogy csupán szavaitok nyájasak, szerető jóság éljen szívetekben mindenki iránt, aki csak utatokba kerül.

'Abdu'l-Bahá (PT 15)

VISZÁLY

Isten Hitvallása a szeretet és egység; ne tegyétek azt a viszály és széthúzás forrásává... A vita és viszály teljes tilalom alatt áll.

E Napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet mint viszály és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szerettei között.

Bahá'u'lláh (BWF 209; GWB 9)

Óh Isten barátai! Óvakodjatok! Óvakodjatok a nézetelérésektől! A veszekedés Isten Templomát az alapokig rombolja, és a viszály szele megakadályozza, hogy az Áldott Fa gyümölcsöt teremjen. A vélemények sokféleségének hidegében az egység rózsakertje elhervad, Isten szeretetének tüze kialszik.

'Abdu'l-Bahá (TAB 431)

VITA

Akik vágyaik alapján vitatkoznak, azok valójában egy nyilvánvaló fátyolba burkolóznak.

Bahá'u'lláh (ESW 55)

Vigyázzatok, nehogy civakodjatok valakivel is, sőt azon legyetek, hogy rávezessétek az igazságra; kedvesen és igen meggyőzően beszéljetelek lelkére. Ha a rátok figyelő viszonozza ezt, akkor saját javára tette ezt, és, ha nem, forduljatok el tőle, és orcátok fordítsátok Istennek szent Udvarához, mely a ragyogó szentség székhelye.

Bahá'u'lláh (GWB 279)

Az összes ilyen viszály és vita, amit mindenfelől hallunk, csak az anyagiasságot növeli.

'Abdu'l-Bahá (FT 122)

Kisugárzás

EGYSÉG

Maguktól e Hit céljaitól, elveitől és eszményeitől idegen a követői közötti megosztottság vagy széthúzás gondolata. Amint teljességgel magukévá teszik a bahá'í ok a vallásuk megalapítójától származó követelményeket, amint azonosulnak annak igazgatási Rendjével, amint maradéktalanul elfogadják a tanaiban testet öltött elveket és törvényeket, azon nyomban megszűnik számukra mindenfajta osztályhelyzet, hit vagy børszín szerinti megkülönböztetés, amely fejét körükben később soha, semmilyen ürüggyel sem ütheti fel, bármennyire erre indítsa is őket az események vagy a közvélemény nyomása. Ha megtűrhető egyáltalán bármelyik megkülönböztetés is, úgy az ne a kisebbség rovására, hanem inkább annak javára érvényesüljön. A föld keleti, vagy nyugati, kommunista vagy kapitalista nemzetei és népei, éljenek bár demokratikus vagy önkényuralmi rendszerben, tartozzanak bár a Régi Világhoz vagy az Újhoz, joghatóságuk területén ha semmibe veszik, eltíporják vagy éppen kiirtják a nemzeti, a vallási, illetve a politikai kisebbségeket, Bahá'u'lláh lobogója alatt felsorakozott közösségek mindegyike érezze legelső és megkerülhetetlen köteletségének a bármely hithez, népcsoporthoz, osztályhoz vagy nemzetséghez tartozó kisebbség gyámolítását, bátorítását és oltalmazását, a maga keblében. Ez az elv oly nagyszerű és létfontosságú, hogy ha a választások alkalmával szavazategyenlőség mutatkozik, vagy ha a közösség valamely tisztségére több, hasonló képességű, ám különböző népcsoporthoz tartozó, hitű vagy nemzetségű jelölt adódik, úgy feltétlen elsőbbség illesse a kisebbség képviselőjét, ami ösztönözni és serkenteni fogja őt és társait a közösség érdekeinek további szolgálatára. Felettébb kívánatos és elősegítendő tehát, hogy a kisebbség szószólói felelősséget vállaljanak a bahá'í tevékenység irányításában. Minden bahá'í közösségnek kötelessége úgy alakítania belső életét, hogy abban a különféle kisebbséghez tartozóknak érdemi szerep jusson, ha a szükséges feltételeknek és követelményeknek egyébként megfelelnek. Ezeknek a képviselőknél - amennyire csak lehet - jelen kell lenniük a bahá'í intézményekben, a tanácsokban, a bizottságokban, értekezleteken és konferenciákon. E szempont elfogadása és következetesen elvű érvényesítése nem csupán a számarányát tekintve csekély és korábban megfelelő képviselettel nem rendelkező csoportot ösztökéli és bátorítja, hanem egyúttal a széles közvélemény előtt is ékesen szemlélteti majd Bahá'u'lláh Hitének egyetemes és reprezentatív jellegét, valamint követőinek mentességét azon előítéletek kórokozóitól, amelyek immáron olyannyira megfertőzték mind a hazai, mind pedig a nemzetközi viszonyokat.

Az oktatási tervek, az elképzelések és az elgondolások megalapozottsága és sikere olyan szellemi természetű előfeltételek teljesülésén kell, hogy nyugodjék, amelyek közül rendkívüli jelentőségük miatt néhányat ki kell emelnünk. A bahá'í közösség tagjainak célszerű elgondolkodniuk felettük, hiszen a Mindenek Iránt Jóságos Úr részelteti majd őket különféle áldásaiban, ahogyan ők egyéni életük és bahá'í mozgalmi tevékenységük során, valamint társadalmi kapcsolataikban valóra váltják ezek mindegyikét. Ezen alapkövetelmények közé a társadalmi és a bahá'í mozgalmi tevékenységüket átfogó fejlett erkölcsiség és magánéletük maradéktalanul tiszta erényessége tartozik, továbbá az, hogy a különböző népcsoporthoz tartozó, børszínű, hitű és osztályhelyzetű embertársaikhoz fűződő viszonyuk mentes legyen minden előítélettől.

Ezek azok az eszmények, melyek elősegítésére a hívőknek egyénenként és együttesen törekedniük kell, magán és közösségi életükben egyaránt. Olyan eszmények ezek, melyek a fő meghajtó erőként hatnak intézményeik, terveik és vállalkozásaik működésének meggyorsításában, amelyek meg tudják őrizni Hitük becsületét és sértetlenségét, és megfékeznek bármely akadályt, mellyel a jövőben szembekerülhetnek.

Shoghi Effendi (ADJ 29, 19)

ÁLLHATATOSSÁG

A legmagasztosabb állapotba jutsz, ha állhatatos maradsz Urad Ügyében. Cselekedeteid Őfelé irányulnak, és Őbenne találod végső nyughelyedet.

Sehol másutt nincs igaz és maradandó dicsőséged, mint az Isten előírásaihoz való szoros ragaszkodásban, az Ő törvényeihez való őszinte engedelmisségben, elszántságodban hogy ezek érvényre jussanak, és állhatatos ragaszkodásodban a helyes úthoz.

Bahá'u'lláh (GWB 246, 253)

A lényeges dolog a szilárdság és állhatatosság.

‘Abdu'l-Bahá (TAB 696)

BELÁTÁS

Ó, föld fia! Ha Engem akarsz, ne keress mást, csak Engem; ha az Én szépségemet kívánod látni, fordítsd el tekinteted minden világi dologtól; mert az Én akaratom és valaki más akarata olyan, mint tűz és víz; egy szívben a kettő nem fér meg.

Bahá'u'lláh (PHW 31)

BOLDOGSÁG

Isten Ügye mint az Ő Kegyének ajándéka érkezett hozzánk. Boldogok a tevékenyek; boldogok, kik megértik; boldog az ember, aki ragaszkodik az igazsághoz, és lemond mindenről, ami az egekben és a földön létezik!

Bahá'u'lláh (ESW 139)

Az ember valójában szellemi lény, és csak akkor igazán boldog, amikor szellemében élhet.

‘Abdu'l-Bahá (PT 72)

BÖLCSESSÉG

Mondd: A bölcsesség kardja forróbb mint a nyári hőség, és élesebb mint az acélpenge, bár csak megértenéd.

Ó, Isten szerette! Igyatok a Bölcsesség forrásából, repüljete a Bölcsesség egén, beszéljete bölcsen és ékesszólással.

Ezen a napon nem tudjuk megérteni a félnket, ki megkísérli eltítkolni hitét, sem megerősíteni azt a hívőt, ki zajosan hirdeti hűségét ezen Ügyhöz. Mindkettejüknek meg kell fogadnia a bölcsesség tanácsát, és szorgalmasan törekedni a Hit legfőbb érdekeinek szolgálatára.

Bölcs az, aki nem beszél, csak ha meghallgatják, mint ahogy az italtöltögető nem tölt, csak a szomjazónak, mint ahogy a szerelmes szíve mélyéről nem tör fel kiáltás, míg kedvese szépségét meg nem pillantja. Ezért a bölcsesség és a tudás magvait csak a szív igaz talajába vedd el, és rejtsd el azokat, míg az isteni bölcsesség jácintja a szívből, nem pedig sárból és agyagból hajt ki.

Bahá'u'lláh (ESW 55, 99; GWB 343; PHW 36)

DICSÉRET

Úgy dicsérheted őt legjobban, ha szereted az Ő szeretteit, és védelmezed és megóvod szolgálóit az árulók gonoszságaitól, hogy senki se sanyargathassa őket többé.

Borulj le Isten előtt, és zengd az Ő dicséretét nappal s éjszaka.

Bahá'u'lláh (GWB 234, 38)

EGYENLŐSÉG

Isten szemében minden ember egyenlő. Egyetlen lélek sem megkülönböztetett, és nem élvez kedvezményeket az Ő igazságosságának és méltányosságának birodalmában.

Isten nem teremtette ezeket a különbségeket; ezek a különbségek az emberben magában gyökereznek. Ezért, mivel Isten terve és szándéka ellenében vannak, hamisak és képzeletbeliek.

Az alakok és színek változatossága, mely a királyságokban megnyilvánul, az alkotó bölcsesség szerint alakult ki, és isteni célja van.

Az emberi család sokfélesége szeretethez és összhanghoz kell, hogy vezessen, mint ahogy a zenében sok különböző hang cseng együtt egy tökéletes akkord létrehozásáért.

‘Abdu’l-Bahá (ADJ 31, 32)

EGYSÉG

Olyanok legyetek, mint egy kéznek ujjai, mint egy testnek tagjai.

Az egység fénye oly erős, hogy bevilágíthatja az egész földet.

Az Egység temploma felépült, és senki se tekintsen a másokra idegenként. Egy fa gyümölcsei vagytok, és egy ág levelei.

Ezen a napon valamennyi ember kötelessége, hogy az összes nemzet és igazságos kormány érdekeit szolgálja.

Az Isten Hitének és az Ő Vallásának alapvető célja, hogy az emberi faj érdekét védje, és egységét előmozdítsa, valamint növelje a szeretet szellemét és a testvériséget az emberek között.

Illendő neked, hogy Isten Akaratának szenteld magad. Minden, ami az ő Tábláiban kinyilatkoztatott, az Ő Akaratának visszatükröződése. Felszenteléseknek oly teljesnek kell lennie, hogy a világi kívánságok minden nyoma lemosódjon szívetekről. Ez az igaz egység jelentése.

Mi csupán a világ javát és a nemzetek boldogságát akarjuk;... Hogy az emberek egy hitben egyesüljenek, minden ember testvére legyen egymásnak; hogy megerősítsék a szeretet és egység köteléke az emberek között; hogy a vallások közötti különbségek eltűnjenek, és a faji előítéletek megszűnjenek.

Bahá'u'lláh (GWB 140, 288, 218, 94, 215, 338; SBS 109)

ÉLET

Aki ebben az Ügyben egyetlen lelket megelevenít, az olyan, mint aki az összes szolgálot megeleveníti.

Bahá'u'lláh (TB 145)

Ó, barátom! Te vagy a nap szentségem égboltozatán: ne engedd, hogy a világi szenny elhomályosítsa ragyogásodat. Tépd le a nemtörődömség fátylát, hogy a felhők mögül előragyoghass, és a földön mindent az élet köntösébe öltöztethess.

Bahá'u'lláh (PHW 73)

Ó, barátok! Ne bánjatok gondatlanul az erényekkel, mely nektek adományoztatott, és ne feledkezzetek meg előkelő rendeltetésekről... Ti vagytok a megértés égének csillagai, a szellő mely hajnalban feltámad, a csendesen csörgedező víz, melyen minden ember élete alapszik, a betűk az Ő szent tekerésén.

Bahá'u'lláh (ADJ 63)

Az élet az emberben olyannak kell legyen, mint a láng, mely mindenkit melegít, aki a közelébe kerül.

‘Abdu'l-Bahá (ABL 93)

ELMÉLKEDÉS

A meditáció képességén keresztül az ember eléri az örök életet; ezen keresztül kapja meg a Szentlelket - a Szentlelket elmélkedéssel és meditációval nyerhetjük el.

A meditációra való képesség hasonlatos a tükörhöz... ha a földi dolgok felé tarod, azokat fogja visszatükrözni. Ezért, ha az ember földi dolgokat forgat a lelkében, azokról fog ismereteket szerezni. Ha azonban lelked tükrét az égre fordítod, az égi csillagzatok és a Valóság napjának sugarai fognak visszatükröződni szívedben, és elnyered a Királyság erényeit.

‘Abdu'l-Bahá (PT 175-6)

HÁLÁDATOSSÁG

Istennek köszönetet mondani legjobban mások szeretése által lehet.

A pusztán szóbeli hálaadás hatástalan. Az igaz háládatosság a szívből jövő, szívélyes köszönetnyilvánítás. Amikor az ember Isten kegyére adott válaszként lelki fogékonyságot mutat, a szív boldog, a szellem felvidul. Az ilyen szellemi fogékonyság az eszményi hálaadás.

Isten kegyéért érzett hálája kifejezésére az embernek dicséretreméltó cselekedeteket kell végrehajtania. Az adományokért cserében jócselekedetekre van szüksége, önfeláldozónak lenni, szeretni Isten szolgálóit, értük akár életét is áldozván, kedvességet mutatni minden teremtménnyel szemben. El kell szakadnia ettől a világtól, az Abhá királyságához kell vonzódnia, sugárzó arccal, ékesen szóló nyelvvel, figyelmes füllel, nappal és éjszaka Isten kedvére téve. Bármely kívánságnak összhangban kell lennie Isten akaratával. Meg kell figyelnie és látnia kell Isten kívánságát, és a szerint cselekedni. Nincs kétség afelől, hogy az ilyen dicséretes cselekedetek háládatosságot jelentenek Isten kegyeiért.

‘Abdu’l-Bahá (PUP 231, 465)

HALÁL

A halál minden igaz hívő számára azt a serleget kínálja, mely valójában az élet. Örömet ad, és ez a boldogság hordozója. Az örök élet ajándékát nyújtja.

Te vagy az Én birodalmam, és az Én birodalmam nem vesz el, vesztedtől miért félsz hát? Te vagy az Én fényem, és az Én fényem soha ki nem alszik, miért rettegsz hát az elmúlástól? Te vagy az Én dicsőségem, és az Én dicsőségem nem halványul; te vagy az Én köntösöm, és az Én köntösöm sohasem lesz viseltet. Tarts ki hát az Irántam való szeretetedben, hogy a dicsőség birodalmában megtalálhass Engem.

Bahá’u’lláh (GWB 345; AHW 14)

IMA

Ő igazán szereti azokat, akik Feléje fordulnak.

Bahá’u’lláh (GWB 291)

Társalogj bizalmasan az Ő Szellemével, és légy a háládatosak közül való.

Bahá’u’lláh (GWB 280)

Adj számot magadnak mindennap, még mielőtt a nagy számadásra hívnak.

Bahá’u’lláh (AHW 31)

Úgy mondd, ó szolgám, az Isten verseit, amelyeket kaptál, amint azok mondják, akik közel állnak Hozzá, hogy melódiád édessége elragadja saját lelkedet, és megragadja minden ember szívét! Aki elmondja szobája magányában az Isten verseit, annak a szavai töredékét is a Mindenható mindenhol jelenlévő angyalai fogják szétszórni, és minden igaz ember szívét megdobogtatják velük. Bár ő először mit sem sejt ennek hatásáról, a kegyelem erénye, amelyben részesült, előbb utóbb meg kell, hogy változtassa lelkét.

Bahá’u’lláh (GWB 295)

Amíg az ember imádkozik, Isten jelenlétében látja önmagát.

‘Abdu’l-Bahá (SBS 250)

Törekedjetez hát arra, hogy tetteitek napról napra gyönyörű imádságok legyenek.

‘Abdu’l-Bahá (PT 181)

Az esdeklő ima az a fény, mely minden világi kívánságot eltöröl. Az Istenhez való könyörögés és esdeklés gyönyörúsége elszakítja a szívet a világtól.

Könyörögj Hozzá és esdekelj az éjszaka közepén és kora reggel, ahogy a szükölködő és a fogságba esett esdekel.

Az ember örökké a minden jó forrásával való lelki kapcsolat és imádság állapotában van. A legmagasabb és legfelemelőbb állapot az imádság állapota. Az ima Istennel való érintkezés.

A szerelmes számára a legnagyobb boldogság szeretettjével beszélgetni, és a kereső számára a legnagyobb ajándék megismerni vágyakozása tárgyát.

Az imádkozónak mindentől független lélekkel, az akarat feltétlen feladásával, koncentrált figyelemmel, és vonzódo lelki szenvedéllyel kell imádkoznia. Legbelső lényét a szentség éteri szellője legyezesse.

‘Abdu’l-Bahá (SBS 252, 254, 255)

IMÁDSÁG

A művészet imádság.

Minden erőfeszítés, melyet az ember tiszta szívvel tesz, imádság, amennyiben azt a legmagasabbrendű indítékok, és az emberiség szolgálatának akarata ösztönzik. Az imádság az emberiség szolgálata és az emberek szükségleteinek kielégítése.

‘Abdu’l-Bahá (ABL 94, PT 176)

Jómódban légy adakozó, balsorsban pedig háládatos. Légy felebarátod bizalmára méltó, és reá sugárzó és barátságos arccal tekints. Légy a szegényeknek kincs, a gazdagoknak megfigyelmeztetés, válaszolója a szükségben szenvedők kiáltásának, fogadalmad szentségének őrzője. Légy igazságos a te ítéleteidben, és megfontolt a te beszédedben. Senki emberfiához ne légy igaztalan, és mutass végtelen szelídséget minden embernek. Légy lámpása azoknak, kik setétben járnak, öröme a bánatban élőknek, tenger a szomjúhozóknak, rév a boldogtalanoknak, támasza és védelmezője az elnyomás áldozatainak. Tisztesség és becsület nyomja rá bélyegét minden tetteidre. Légy otthon az idegennek, balzsam a szenvedőnek, erős bástya a menekülőnek. Légy a vaknak szem és utat mutató fénysugár a tévelygők lába előtt. Az igazság orcájának légy te ékessége, a hűségen korona, a tisztesség templomának oszlopa, az élet lehelete az emberiség testének, az igazság seregeinek címere, az erkölcs láthatárán fénylő égitest, harmat az emberi szívnek, bárka a tudás óceánján, nap a jótékonyosság égboltozatán, a bölcsesség fejékén gyémánt, nemzedéked égboltján fénylő sugár, gyümölcs az alázat fáján.

Bahá’u’lláh (GWB 284)

ISTENFÉLÉS

Az istenfélés az, ami védelmezi és megőrzi az embereket mind külsőleg, mind belsőleg a hitvány tettektől.

Az istenfélés mindig is a fő tényező volt az Ő teremtményeinek nevelésében. Boldogok azok, kiknek megadatott ez!

Intsd az embereket az istenfélésre. Istenre! Ez az istenfélés a Urad hadseregének fővezére. Seregei a dicséretreméltó jellem és a jótékony cselekedetek. Ezen keresztül nyílt meg az emberek szíve évszázadokon át, és a hatalom és a győzelem lobogója minden más zászló fölé magaslott.

Az istenfélés az a fegyver, mellyel Isten segítője győzedelmeskedhet, az elsődleges eszköz célja eléréséhez. Az istenfélés az oltalom, mely megvédi az Ő Ügyét, a pajzs mellyel az Ő népe győzedelmeskedik. Olyan lobogó, melyet senki sem gyalázhat meg, olyan erő, mellyel egy hatalom sem vetélkedhet. Segítségével és Annak felhatalmazásával, Aki a Seregek Ura, tudták ők, kik közel állnak Istenhez, bevenni és meghódítani az emberi szívek fellelgvárát.

Bahá'u'lláh (TB 33; ESW 27, 136; GWB 272)

ISTEN KÉPMÁSA

Az ember méltósága Isten megismeréséből származik; boldogsága Isten szeretetéből; öröme Isten örömhíreiből; nagysága Isten szolgálatától függ. Az ember legmagasabb fejlődési foka az isteni királyságba való belépés; és az emberi létezés eredménye az örök élet lényege és magva... A fizikai élet birtokában a szellemi élethez kellene ragaszkodnia, és a testi kényelemmel és boldogsággal együtt kell élveznie az isteni örömeket és megelégedettséget. Az ilyen ember kiérdemli az emberi címet; azután válik ő " Isten képévé és hasonlatosságává", mert a Könyörületes képmása a mennyei királyság tulajdonságaiból áll. Ha a királyság gyümölcsei nem jelennek meg lelke kertjében, az ember nem Isten képmása és hasonlatossága, míg ha azok a gyümölcsök megjelennek, akkor ő az eszményi adományok befogadója lesz és Isten tüzetől és szeretetétől izzik. Ha erkölcsi jellemben szellemivé válnak, törekvései menneivé és cselekedetei Isten akaratához alkalmazkodóvá, akkor az ember elérte Teremtője képét és hasonlatosságát; máskülönben ő a Sátán képmása. Ezért mondta Krisztus Őszentsége: „Gyümölcseikről ismeritek meg őket.”

‘Abdu’l-Bahá (PUP 329)

ISTEN SZERETETE

Mindannyiótok legfőbb kötelessége, hogy olyan dolgot válasszon magának, amin senki más nem sértődhet meg, és amit senki sem bitorolhat el tőle. Ilyen dolog... Isten szeretete, bár csak megértenének.

Bahá'u'lláh (GWB 261)

A létező világon nincs erősebb mágnes, mint a szeretet mágnes.

‘Abdu’l-Bahá (ABL 77)

Ha az emberek szíve megfosztatik az Isteni Kegytől - Isten szeretetétől -, akkor ők a tudatlanság sivatagában vándorolnak, a pusztulás mélységeibe süllyednek, és a kétségbeesés szakadékába zuhannak, ahonnan nincs menekvés. Olyanok Ők, mint a legalacsonyabb szinten élő rovarok.

‘Abdu’l-Bahá (TAB 526)

KÉPESSÉG

Az embernek képességekre kell vágyania és készségeket fejlesztenie. Mindaddig, amíg nincs meg benne az isteni befolyás iránti fogékonyság, képtelen a fény visszatükrözésére és jótéteményeinek befogadására. A meddő talaj nem terem semmit, még ha az irgalom felhője ezer évig öntözi is esővizével. Szívünk talaját műveléssel kell fogékonnyá tennünk, hogy az isteni könyörület esője felfrissíthesse, és a mennyei kertészet rózsáit és jácintjait teremje.

Amíg hiányzik belőlünk a fogékonyság, Isten szépsége és jótéteményei nem tudnak behatolni. Istenhez szóló könyörgésben, amikor azt mondd, „A Te neved az én gyógyulásom”, gondolj arra, mily nagy a te szíved öröme és lelked gyönyörúsége Isten szeretete által, és mennyire vonzódik értelmed Isten Királyságához! Ezen kötődések révén az egyén képessége és tehetsége növekszik. Mikor az edény kiszélesedik, a víz sokasodik, és amikor a szomjúság nő, az Ember ízlése elfogadja a felhő jótéteményét. Ez a könyörgés rejtélye, és a kívánságok kimondásának bölcsessége.

‘Abdu’l-Bahá (PUP 143)

KÖZELSÉG ISTENHEZ

Minél tisztábbá és szentebbé válik az ember szíve, annál közelebb kerül Istenhez és a Valóság Napjának fénye megnyilvánul benne. Ez a fény felizzítja a szívekben Isten szeretetének tüzét, felnyitja bennük a tudás ajtaját és feltöri az isteni rejtélyek pecsétjét, így a szellemi felfedezések lehetővé válnak. Valamennyi próféta elszakadás által került közel Istenhez. Követnünk kell ezeket a szent lelkeket, és feladnunk saját kívánságainkat és vágyainkat. Meg kell tisztítanunk magunkat a földi kapcsolatok sarától és mocskától, amíg szívünk olyan tisztává válik, mint a tükör, és feltárul benne a legfőbb irányítás fénye.

‘Abdu’l-Bahá (PUP 142)

MEGKÜLÖNBÖZTETETTSÉG

Óh Isten serege! Az Áldott Szépség nyújtotta védelem és segítség által úgy kell élnetek, hogy napként ragyogjatok ki a többi lelkek közül. Ha valamelyikőtök betérne egy városba, a figyelem középpontjába kell kerülnie őszintesége, hithűsége, szeretete, becsületessége, hűsége, igazmondása és a világ valamennyi embere iránti szerető kedvessége révén, hogy a város lakói felkiáltanak: „Ez az ember kétségtelenül Bahá’í, hiszen modora, viselkedése, életmódja, erkölcei, természete és hajlamai a bahá’i-ok tulajdonságait tükrözik.” Amíg ezt nem éritek el, nem mondhatják rólatok, hogy hűek vagytok Isten Akaratához és Szövetségéhez.

Számotokra megkülönböztetettséget kívánok. A bahá'í-ok ki kell emelkedjenek az emberiség más tagjai közül. De ez a megkülönböztetés nem függhet a gazdagságtól - vagyis, hogy másoknál gazdagabbá kellene válniuk. Én nem kívánok neked anyagi kiemelkedést. Nem közönséges megkülönböztetés az, amit Én kívánok; nem tudományos, gazdasági, vagy ipari megkülönböztetés. Számodra Én szellemi megkülönböztetést kívánok; azaz erkölcséidben kell megkülönböztetetté válnod. Isten szeretetében kell minden mástól megkülönböztetned magad. Az emberiség szeretete által kell kiemelkedned; az egység és egyetértés által; a szeretet és igazság által. Egyszóval, kiemelkedőnek kell lenned az emberi világ minden erényében; a hithűségben és őszinteségben; az igazságosságban és hűségben, a szilárdságban és állhatatosságban; a világnak nyújtott emberbaráti cselekedetekben és szolgálatokban; a minden emberi lény iránti szeretetben; az egységben és egyetértésben minden emberrel; az előítéletek megszüntetésében és a nemzetközi béke elősegítésében. Végül ki kell emelkedned a mennyei megvilágosodás és Isten adományai révén. Én ezt a megkülönböztetettséget kívánom nektek. Így kell kiemelkednetek.

‘Abdu’l-Bahá (ADJ 21; PUP 195)

MUNKA

A legjobb ember az, aki munkával keresi meg kenyerét, s abból tartja fenn magát és övét, Isten szeretetéből, Ki minden világok Ura.

Ti vagytok Édenkertem termőfái: teremjete hát értékes, jó gyümölcsöket, melyek magatoknak és másoknak is hasznára válnak. Mindenki számára kötelező, hogy mesterséget tanuljon és munkálkodjon, mert ebben rejlik a gazdagság titka, ó értelmes emberek!

Mindegyikőtök kötelme, hogy valamiféle foglalatossághoz fogjon, legyen az mesterség, kereskedés és hasonlók. Mi kegyesen dicsérjük ilyentén foglalatosságaitokat, mint Isten imádásának egy formáját, ki az Egy Igaz. Ne mulassátok időtöket henyeségben és tunyaságban. Olyan dolgokkal foglalatostok, melyek használnak nektek és másoknak... Istennek szemében azok a legmegvetettebbek, kik henyén ülnek és koldulnak.

Bahá’u’lláh (PHW 82, 80, TB 26)

Az egész emberiségnek fáradtsággal kell megteremtenie megélhetését; ugyanakkor mások terheinek megkönnyítését keresni, megpróbálni a lelkek kényelmének forrásává válni, és javítani az életszínvonalat. Ez önmagában Istentisztelet. Ám a szív energiáit nem szabad teljesen lefoglalni ezekkel. Bár az elme elfoglalt, a szívnek Isten Királysága felé kell vonzódnia, hogy az emberiség erényei minden irányból és forrásból táplálkozhassanak.

‘Abdu’l-Bahá (PUP 182)

ÖRÖM

Aki megtartja Isten parancsolatait, örök boldogságban részesül.

Bahá’u’lláh (GWB 289)

Ó, ember fia! Ne szomorkodj, csak ha távol vagy Tőlünk, és ne örvendezz, csak ha közeledsz Felénk és visszatérsz Hozzánk.

Bahá’u’lláh (AHW 35)

Ó, szolgálóim! Ne bánkódjatok, ha ezekben a napokban és ezen a földi síkon Isten olyan dolgokban részesít benneteket, melyek ellentétesek kívánságaitokkal, mert a boldog öröm, a mennyei gyönyörűség bizton vár rátok.

Bahá'u'lláh (GWB 329)

Örvendeztetek, mert a mennyei asztal megterített számotokra. Örvendeztetek, mert a mennyek angyalai a ti támogatóitok és segítőitek. Örvendeztetek, mert Bahá'u'lláh, az Áldott Szépség pillantását vetette rátok. Örvendeztetek, mert Bahá'u'lláh a ti védelmezőtök. Örvendeztetek, mert örökkévaló dicsőséget szánt nektek. Örvendeztetek, mert az örök élet vár rátok.

‘Abdu’l-Bahá (PUP 209)

Az összes létező bánat és szomorúság az anyagi világból származik - csak a szellemi világ nyújt örömet!

‘Abdu’l-Bahá (PT 110)

RAGYOGÁS

Lángolj, mint a tűz, hogy elégeds a figyelmetlenség fátylát, és Isten szeretetének serkentő energiáival izzítsd fel a kihűlt és csökönyös szívet.

Bahá'u'lláh (GWB 322)

A Szerető Isten arra teremtette az embert, hogy kisugározza az Isteni Fényt, és megvilágosítsa a világot szavaival, tetteivel és életével.

‘Abdu’l-Bahá (PT 113)

A hívőknek ki kell mutatniuk hitüket napi életük során, hogy a világ láthassa az arcukon ragyogó fényt. A fénylő és boldog arc felvidítja az útjukat keresztező embereket. Ha szomorú vagy és elhaladsz egy nevető gyermek mellett, a gyermek meglátván arcodat abbahagyja a nevetést, nem tudván miért.

‘Abdu’l-Bahá (ABL 131)

Isten szeretete által felizzott szívvel és a mennyei szellem táplálékától felfrissült lélekkel kell, mint a tanítványok tették tizenkilenc évszázaddal ezelőtt, az örömhírek hívójelével serkentenetek az emberek szívet, Isten fényével arcotokon, Istent kivéve mindenről lemondva. Éljetek ezért összhangban az isteni tanítás első elvével, amely a szeretet. Az emberiség szolgálata Isten szolgálata. Engedjétek, hogy a királyság szeretete és fénye beragyogjon benneteket, míg visszatükröződése meg nem világosítja mindazokat, kik rátok tekintenek. Legyetek oly ragyogók és szikrázóak, mint a csillagok égi állásuk fennköltségében. Méltányoljátok-e a napot, amelyben éltek?

Ez az Áldott Tökéletesség százada!

Ez az Ő szépsége fényének időszak!

Ez az összes próféta tökéletes napja!

‘Abdu’l-Bahá (PUP 6)

SZELLEMISÉG

A szellemiség Isten legnagyobb ajándéka, és az „Örök Élet” annyit jelent, mint „Isten felé fordulni”.

Isten Szépségének vonzalma irányítson, hogy az Óróla való megemlékezés, mint a lélek áramoljon véredben és ereidben, megtöltvén téged Isten szeretetének gondolatával.

‘Abdu’l-Bahá (PT 112; TAB 314)

SZENTSÉG

Ó, dicsőség fia! Siess a szent ösvényen, és lépj be a Velem való egyesülés mennyországába. Tisztítsd meg szívedet a szellem ragyogásával és siess a Legmagasztosabb udvarába.

Bahá’u’lláh (PHW 8)

TISZTESSÉG

Öltöztess magad becsületesség köntösébe, és szíved ne féljen semmit, kivéve Istent.

Ragaszkodj a tisztességhez, Ó, Bahá népe! Ez valóban az a parancsolat, melyet e Bántalmazott, hagyott meg néktek, és ez az Ő korlátlan Akaratának választása mindegyikötök számára.

Egy igaz tettnek olyan ereje van, mely felemelheti a port, és a mennyek egén is túlviheti azt. Bármely köteléket széttéphet, és helyreállíthatja a kimerült és eltűnt erőt.

Bahá’u’lláh (GWB 323, 94, 287)

TUDÁS

Elrendeltük, ó, emberek, hogy minden tudás legmagasabb és végső célja legyen annak felismerése, Ki minden tudás Tárgya.

(Az igaz kereső) élessé vált érzéke elválasztja majd az igazat a hamistól, miként a Nap fényét az árnyékától

Bahá’u’lláh (KI 197; ESW 121)

A tudás szeretet. Tanulj, hallgass az intelmekre, gondolkodj, próbáld megérteni Isten bölcsességét és nagyságát. A talajt táplálni kell, mielőtt a magot elvetjük.

‘Abdu’l-Bahá (SBS 252)

A művészetek, mesterségek és tudományok előreviszik a világot, és elősegítik felmagasztosulását. A tudás szárnyat ad az emberi élethez, és létrát felemelkedéséhez. Megszerzése mindannyiunk kötelessége.

Tiszteljétek az isteni hittel foglalkozókat és a tudósokat magatok közt, azokat, kiknek magaviselete összhangban van hivatásukkal... Kik azonban semmibe veszik az isteni hittel foglalkozókat és a tudósokat, akik közöttük élnek - bizony megmásítják a kegyet, melyben Isten részeltette őket.

Ezen a napon kötelességetek, hogy mennyei erővel fel keljetek és a tudás segítségével szétoszlassátok a világ embereinek kétségeit, hogy minden ember megszenteltessék, és lépéseit a Legnagyobb Óceán felé irányít, és szilárdan ragaszkodjon Isten szándékához.

Bahá'u'lláh (ESW 26, 111; GWB 128)

Éjjel-nappal törekedned kell arra, hogy megértsd a mennyei királyság jelentőségét, felfogd az isteni jeleket, megszerzed a tudás bizonyosságát, és észre vedd, hogy ennek a világnak van egy alkotója, életre keltője, gondviselője, építésze. Tudd ezeket bizonyosságok és bizonyítékok által, nem pedig feltételezések, nem is, hanem inkább, a döntő érvek és igazi éleslátás útján; lásd oly tisztán, mint ahogy a szem felfogja a napot. Ilyen módon megpillantod Isten jelenlétét és elérkezel a szent, isteni megnyilvánulások ismeretéhez.

‘Abdu’l-Bahá (PUP 222)

ÚTMUTATÁS

Törekedj arra, hogy elvezethesd szomszédaidat a Legkönnyörületesebb Isten törvényéhez. Az ilyen tett valóban kimagaslik az összes többi tettek közül Isten, a Mindenható, a Legmagasabb szemében.

Cselekedeteitek legyenek vezérlői az egész emberiségnek, mert a legtöbb embernek gondolatai, legyenek bár alacsony vagy magas rangon, különböznek magaviseletétől. Ti a tetteitekben különböztetted meg másoktól.

Bahá'u'lláh (GWB 339, 305)

VISZONTAGSÁGOK

Ha szenvedés gyötör téged Énmiattam, emlékezz az Én balsorsomra és szenvedéseimre, emlékezz száműzetésemre és bebörtönzéseemre.

A Te ösvényeden elszenvedett gyötrelmek nélkül hogyan lehetne a Te igaz szerelmeseidet felismerni; és, ha nem a te szereteted szülte megpróbáltatásokért lenne, akkor hogyan nyilatkoztatna ki az olyanok az állása, akik Érted sóvárognak

Ne bántson a szegénységed, és ne bízzál a gazdagságban, mert szegénység után jó a gazdagság, és gazdagság után a szegénység. A szegénység csodálatos adomány, ne becsüld le értékét, mert gazdaggá tesz, Istenhez vezet téged. És így érted meg majd Isten jelentését: Igazán ti vagytok a szegények; és a szent szavak: "Istené minden" dicsőségesen ragyognak fel a szerető szívekben, és bizton trónolnak a gazdagság királyi székén.

Bahá'u'lláh (GWB 313; ESW 95; PHW 51)

VONZÓDÁS

Aki közületek felemelkedik Ura Ügyét tanítani, mindenekelőtt saját magát tanítsa, hogy beszéde vonzza azok szívét, kik hallják őt. Míg ő nem tanítja saját magát, kimondott szavai nem hatnak majd a keresők szívére.

Bahá'u'lláh (GWB 277)

Bahá'u'lláh alapja a szeretet... Végtelen szeretetet kell éreznetek egymás iránt, mindegyikőtöknek előnyben kell részesítenie a másikat önmaga előtt. Az embereknek olyannyira vonzódnuk kell hozzátok, hogy felkiáltsanak: „Mily nagy a boldogság tüköztek!”, és arcotokon látni fogják a királyság fényeit; aztán csodálkozásukban hozzád fognak fordulni, és keresik boldogságod okát. Neked az üzenetet cselekedeteid által, nem csupán szavakkal kell átadnod. A szót cselekedettel kell összekapcsolni. Jobban kell szeretned felebarátodat, mint önmagadat; igen, légy készen önmagad feláldozására... Azt kívánom, hogy készek legyetek minden feláldozni egymásért, akár magát az életet is. Bárki mutathasson rátok és kérdezhesse: „Miért oly boldogok ezek az emberek?” Azt akarom, hogy boldogok legyetek, nevessetek, mosolyogjatok, és örüljete, hogy mások boldoggá válhassanak általatok.

‘Abdu’l-Bahá (PUP 213)

Tárgymutató

ÁLDOZAT, 14
ÁLLATOK, 14
ÁLLHATATOSSÁG, 5, 29
ALVÁS, 6
ANYAGI JAVAK, 6
AZ ÜGY VÉDELME, 26

BARÁTSÁGOSSÁG, 14
BECSÜLETES ÉLETMÓD,
13
BECSÜLETESSÉG, 15
BELÁTÁS, 29
BOLDOGSÁG, 29
BOSSZÚ, 15
BŐKEZŰSÉG, 15
BÖLCSESSÉG, 29

DICSÉRET, 30

EGÉSZSÉG, 6
EGYENLŐSÉG, 30
EGYSÉG, 28, 30
EGYÜTTÉRZÉS, 15
ÉLET, 31
ELMÉLKEDÉS, 31
ELVONULTSÁG, 16
EMBERSZERETET, 16
ENGEDELMESSÉG, 16
ERKÖLCSI TISZTASÁG, 6
ERŐSZAK, 17

FEDDHESETLENSÉG, 7

GYERMEKEK, 17
GYÓNÁS, 7

HÁBORÚ, 17

HÁLÁDATOSSÁG, 32
HALÁL, 32
HŰSÉG, 18

IGAZMONDÁS, 18
IGAZSÁGOSSÁG, 18
IMA, 32
IMÁDSÁG, 33
IRGALOM, 19
ISTEN KÉPMÁSA, 34
ISTEN SZERETETE, 34
ISTENFÉLÉS, 34

JÓ TERMÉSZET, 20
JÓSÁG, 19
JÓTÉKONYSÁG, 19

KAPCSOLAT MÁSOKKAL,
20
KÉPESSÉG, 35
KÖNYÖRÜLETESSÉG, 21
KÖZELSÉG ISTENHEZ, 35

LOJALITÁS, 21

MEGBÍZHATÓSÁG, 21
MEGKÜLÖNBÖZTETETTSÉ
G, 35
MÉLTÁNYOSSÁG, 22
MÉRSÉKLETESSÉG, 7
MUNKA, 36

NEMISÉG, 22

ÖNISMERET, 8
ÖNKIFEJEZÉS, 22
ÖNMEGTARTÓZTATÁS, 8
ÖNZETLENSÉG, 8

ÖRÖM, 37
ŐSZINTESÉG, 9

PLETYKÁLKODÁS, 23
POLITIKA, 23

RÁGALOM, 24
RAGYOGÁS, 37
ROSSZINDULAT, 24

SZABADSÁG, 9
SZELÍDSÉG, 24
SZELLEMISÉG, 38
SZENTSÉG, 10, 38
SZERÉNYSÉG, 10
SZOLGÁLAT, 25
SZÜLŐK, 25

TEST, 10
TISZTASÁG, 10
TISZTESSÉG, 38
TISZTESSÉGTUDÁS, 11
TRÁGÁR BESZÉD, 25
TUDÁS, 38
TÜRELEM, 11

UDVARIASSÁG, 26
ÚTMUTATÁS, 39

VENDÉGSZERETET, 26
VILÁG, 11
VISZÁLY, 27
VISZONTAGSÁGOK, 39
VITA, 27
VONZÓDÁS, 40